

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-164-26

Druk nr 3149
Warszawa, 29 września 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

Jednocześnie, z uwagi na proponowane wejście w życie regulacji 1 stycznia 2027 r., przedstawiam wniosek o skrócenie postępowania z projektem ustawy.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów i Gospodarki.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne

Art. 1. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 592, 779, 846, 1079, 1098 i 1123) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 26:

a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 6a,

– w pkt 9 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) krwiodawstwa realizowanego przez honorowych dawców krwi na podstawie ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi, w wysokości iloczynu podwojonej kwoty rekompensaty określonej przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 2 tej ustawy i liczby litrów oddanej krwi lub jej składników,”

b) uchyla się ust. 6h;

2) uchyla się art. 26gb;

3) w art. 26i w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „art. 26gb”;

4) w art. 52jb:

a) po ust. 2 dodaje się ust.2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, za koszty uzyskania przychodów poniesione na robotyzację uznaje się dokonywane w danym roku podatkowym, zaliczane do kosztów uzyskania przychodów, odpisy amortyzacyjne od tych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.”

b) w ust. 5 wyrazy „w latach 2022–2026” zastępuje się wyrazami „w latach 2022–2036”,

c) uchyla się ust. 5a.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 554, 779, 846, 912 i 1123) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 18eb;
- 2) w art. 38eb:
 - a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, za koszty uzyskania przychodów poniesione na robotyzację uznaje się dokonywane w danym roku podatkowym, zaliczane do kosztów uzyskania przychodów, odpisy amortyzacyjne od tych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.”,
 - b) w ust. 5 wyrazy „w latach 2022–2026” zastępuje się wyrazami „w latach 2022–2036”,
 - c) uchyla się ust. 5a.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 843 oraz z 2026 r. poz. 779 i 1098) w art. 11:

- 1) w ust. 1 wyrazy „art. 26 ust. 1 pkt 2, 2a, 2b, 2c, 5–6a i 9” zastępuje się wyrazami „art. 26 ust. 1 pkt 2, 2a, 2b, 2c, 5, 6 i 9”;
- 2) w ust. 2 wyrazy „art. 26 ust. 5–7h, 13b, 13c i 15” zastępuje się wyrazami „art. 26 ust. 5, 6, 6b–6g, 7–7h, 13b, 13c i 15”.

Art. 4. 1. Przepisy ustaw zmienianych w art. 1–3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie do dochodów (przychodów) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2027 r.

2. Podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych, których rok podatkowy rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2027 r., a zakończy się po dniu 31 grudnia 2026 r., stosują do końca przyjętego przez siebie roku podatkowego przepisy ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 5. 1. Podatnik, który w zeznaniu podatkowym składanym za 2026 r., po raz pierwszy skorzysta z odliczenia, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 6a ustawy zmienianej w art. 1, zachowuje prawo do tego odliczenia w zeznaniu składanym za 2027 r. na zasadach określonych w art. 26 ust. 1 pkt 6a i ust. 6h ustawy zmienianej w art. 1.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do podatników, którzy skorzystali z odliczenia, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 6a ustawy zmienianej w art. 1, na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 6. Do kosztów, o których mowa w art. 26gb ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, albo w art. 18eb ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, poniesionych przed dniem 1 stycznia 2027 r., mają zastosowanie przepisy dotychczasowe.

Art. 7. 1. W przypadku podatników podatku dochodowego od osób fizycznych do kosztów uzyskania przychodów na robotyzację, o których mowa w art. 52jb ustawy zmienianej w art. 1, poniesionych do końca 2026 r. stosuje się przepis art. 52jb ust. 5a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

2. W przypadku podatników podatku dochodowego od osób prawnych do kosztów uzyskania przychodów na robotyzację, o których mowa w art. 38eb ustawy zmienianej w art. 2, poniesionych do końca roku podatkowego, który rozpoczął się w 2026 r., stosuje się przepis art. 38eb ust. 5a, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.

UZASADNIENIE

I. Cel i zakres projektowanej regulacji.

Przedkładany projekt ustawy zawiera zmiany dostosowujące katalog ulg podatkowych w podatku dochodowym od osób fizycznych i w podatku dochodowym od osób prawnych do aktualnych realiów społeczno-gospodarczych oraz priorytetów polityki państwa.

Projekt ustawy wprowadza zmiany w:

- ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 592, z późn. zm.), zwanej dalej: „**ustawą o PIT**”,
- ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 554, z późn. zm.), zwanej dalej: „**ustawą o CIT**”,
- ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 843, z późn. zm.), zwanej dalej „**ustawą o ryczałcie**”.

Wprowadzane przedłożonym projektem zmiany przewidują:

- przedłużenie przepisów dotyczących tzw. ulgi na robotyzację na okres kolejnych 10 lat podatkowych oraz doprecyzowanie niektórych kwestii dotyczących ww. przepisów (zmiany w ustawie o PIT i ustawie o CIT),
- likwidację ulgi na Internet z zachowaniem rocznych praw nabytych dla osób, które po raz pierwszy skorzystały z tego odliczenia w rozliczeniu podatku PIT za rok poprzedzający rok wejścia w życie projektowanej ustawy (zmiana w ustawie o PIT i ustawie o ryczałcie),
- zwiększenie limitu odliczenia ulgi podatkowej z tytułu krwiodawstwa (zmiana w ustawie o PIT),
- uchylenie przepisów regulujących tzw. ulgę na ekspansję (zmiany w ustawie o PIT i ustawie o CIT).

II. Omówienie poszczególnych zmian (według kolejności ich występowania w projekcie ustawy)

1. Uchylenie ulgi z tytułu użytkowania sieci Internet – art. 26 ust. 1 pkt 6a i ust. 6h ustawy o PIT oraz art. 11 ust. 1 i 2 ustawy o ryczałcie – **art. 1 pkt 1 lit. a tiret pierwsze, lit. b oraz art. 3 projektowanej ustawy**

Ulga na Internet została wprowadzona w 2005 r. w okresie ograniczonego dostępu do usług cyfrowych. Ulga ta miała na celu przeciwdziałanie wykluczeniu cyfrowemu oraz upowszechnienie dostępu do sieci internetowej, a także zrekompensowanie uchylonego z dniem 1 marca 2005 r. ustawą z dnia 16 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2005 r. poz. 113) zwolnienia w podatku od towarów i usług na:

- usługi transmisji danych i wiadomości świadczonych na rzecz uczniów, studentów, szkół zakładów kształcenia nauczycieli, placówek oświatowych, szkół wyższych, wyższych szkół zawodowych i placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk oraz na rzecz państwowych i samorządowych instytucji kultury,
- usługi na dostęp wdzwaniany i szerokopasmowy do sieci Internet dla użytkowników indywidualnych nieprowadzących działalności gospodarczej na dostęp szerokopasmowy.

Zatem wprowadzona w 2005 r. ulga na Internet miała zrekompensować opodatkowanie usług dostarczania Internetu stawką podstawową (wówczas 22 %) w miejsce istniejącego wówczas zwolnienia.

Ulga ta jest skierowana do podatników podatku PIT, rozliczających podatek według skali podatkowej lub ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych. Podatnicy mogą odliczać od dochodu (przychodu) wydatki z tytułu użytkowania sieci Internet do wysokości limitu 760 zł rocznie. Od rozliczenia podatku PIT za 2013 r. z ulgi tej podatnicy mogą korzystać wyłącznie przez dwa kolejne lata podatkowe.

Obecnie dostęp do Internetu ma charakter powszechny. Potwierdza to informacja sygnałna z 21.10.2025 r. z Głównego Urzędu Statystycznego, z której wynika, że w 2025 r. dostęp do Internetu posiadało aż 96,2 % gospodarstw domowych¹.

¹ <https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/nauka-i-technika-spolescenstwo-informacyjne/spolescenstwo-informacyjne/spolescenstwo-informacyjne-w-polsce-w-2025-r-2,15.html>

Wobec powyższego, w obecnych uwarunkowaniach, ulga ta utraciła swoje pierwotne uzasadnienie, a jej dalsze funkcjonowanie nie przyczynia się do realizacji zakładanych celów. Obecnie konstrukcja tej ulgi stwarza możliwość jej wykorzystywania w sposób wykraczający poza intencje ustawodawcy. Jej utrzymywanie nie realizuje już celu stymulowania cyfryzacji społeczeństwa, a jednocześnie powoduje uszczuplenie dochodów budżetu państwa.

Z uwagi na obowiązujący obecnie w ustawie o PIT dwuletni maksymalny okres korzystania z odliczenia projekt przewiduje likwidację tej ulgi z zachowaniem rocznych praw nabytych dla osób, które po raz pierwszy skorzystają z tego odliczenia w rozliczeniu podatku PIT za rok poprzedzający rok wejścia w życie projektowanej ustawy (dla zachowania dwuletniego okresu korzystania z ulgi).

Odpowiednie zmiany o charakterze dostosowawczym zostały wprowadzone również w ustawie o ryczałcie (art. 11 ust. 1 i 2 ustawy o ryczałcie). Również podatnicy korzystający z opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych zachowają prawa nabyte do tej ulgi.

2. Zwiększenie limitu odliczenia ulgi podatkowej z tytułu krwiodawstwa - art. 26 ust. 1 pkt 9 lit. c ustawy o PIT - **art. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie projektowanej ustawy.**

Obecnie, podatnik będący honorowym dawcą krwi ma prawo do odliczenia od podstawy opodatkowania kwot darowizn przekazanych na cele krwiodawstwa realizowanego przez honorowych dawców krwi na podstawie ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi (Dz. U. z 2024 r. poz. 1782). Kwotę odliczenia oblicza się, mnożąc litry oddanej krwi lub jej składników przez kwotę rekompensaty określonej przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi. Obecnie kwota ta wynosi 130 zł.

Tak ustalona wartość darowizny podlega odliczeniu od dochodu opodatkowanego skalą podatkową lub od przychodu opodatkowanego ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych, przy czym odliczenie nie może przekroczyć odpowiednio 6 % rocznego dochodu (przychodu).

Wysokość darowizny przekazanej na cele honorowego krwiodawstwa ustala się zgodnie z art. 26 ust. 7 pkt 3 ustawy o PIT, tj. na podstawie zaświadczenia jednostki organizacyjnej realizującej zadania w zakresie pobierania krwi o ilości bezpłatnie oddanej krwi lub jej składników przez krwiodawcę.

Obliczając dla celów rocznego rozliczenia podatkowego wartość honorowo oddanej krwi, podatnik posiłkuje się obiektywnym wskaźnikiem określonym nie w przepisach podatkowych,

a w przepisach właściwych dla danej dziedziny, tj. w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 6 lutego 2017 r. w sprawie określenia rzadkich grup krwi, rodzajów osocza i surowic diagnostycznych, których uzyskanie wymaga przed pobraniem krwi lub jej składników wykonania zabiegu uodpornienia dawcy lub innych zabiegów, oraz wysokości rekompensaty (Dz. U. z 2025 r. poz. 196).

Zwiększenie ulgi podatkowej z tytułu krwiodawstwa poprzez podwyższenie o 100 % wysokości odliczenia za oddaną krew i jej składniki stanowi instrument wsparcia tej działalności poprzez wzmocnienie motywacji oraz aktywności dawców do oddawania krwi. Preferencja ta pełni nie tylko funkcję fiskalną, lecz także społeczną, wyrażając uznanie państwa dla osób angażujących się w działania na rzecz ochrony zdrowia i życia.

Wprowadzenie proponowanego rozwiązania może przyczynić się do zwiększenia liczby honorowych dawców krwi oraz ilości oddawanej krwi i jej składników, co w konsekwencji wpłynie na poprawę bezpieczeństwa zdrowotnego obywateli.

3. Uchylenie przepisów regulujących tzw. ulgę na ekspansję - art. 26gb ustawy o PIT i art. 18eb ustawy o CIT – **art. 1 pkt 2 i 3 i art. 2 pkt 1 projektowanej ustawy**

Przepisy poświęcone tzw. uldze na ekspansję, zawarte w art. 18eb ustawy o CIT oraz w art. 26gb ustawy o PIT, stanowiły część pakietu rozwiązań podatkowych wprowadzonych do systemu prawnego z początkiem 2022 r. Regulacje te zostały zaprojektowane jako fiskalne narzędzie wsparcia działalności gospodarczej, mające stanowić rodzaj podatkowej zachęty do podejmowania działań ukierunkowanych na zwiększenie konkurencyjności polskich przedsiębiorców poprzez wejście na nowe rynki lub rozszerzenie oferty produktowej.

Uchwaleniu tych przepisów towarzyszył szczególny kontekst społeczno-gospodarczy. Ustawodawca, realizując powinność wprowadzania rozwiązań stanowiących odpowiedź na wyzwania, z jakimi musieli mierzyć się przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą w czasach pandemii COVID-19, zaproponował instytucje podatkowe, których zadaniem było zneutralizowanie części dotkliwych skutków pandemii oraz ułatwienie wychodzenia z kryzysu przez nią wywołanego. Nadzwyczajne okoliczności społeczne i gospodarcze wywołane pandemią COVID-19 ustały, gdyż stan pandemii nie obowiązuje. Jednym z celów omawianej ulgi było zapewnienie wsparcia szczególnie małym podmiotom podejmującym ryzyko związane z ekspansją na zagraniczne rynki. Podkreślić należy, że omawiana preferencja podatkowa jedynie w ograniczonym stopniu pozwoliła na realizację wyznaczonych celów, skorzystały z niej podmioty, które i tak miały w planach ekspansję gospodarczą na rynki

zagraniczne. Preferencja ta jedynie zatem w bardzo ograniczonym stopniu pozwoliła na realizację wyznaczonych jej celów.

Istotą i praktycznym wymiarem omawianego mechanizmu preferencyjnego jest stworzenie podatnikom możliwości dwukrotnego uwzględnienia w rozliczeniu podatkowym określonych kategorii wydatków, które w zamyśle ustawodawcy wskazywały na ekspansywny charakter działalności podatnika, a więc służyły rozwojowi prowadzonego przedsiębiorstwa. W pierwszej kolejności podatnik jest uprawniony do rozpoznania nakładów poniesionych na nabycie określonych towarów bądź usług (np. kosztów uczestnictwa w targach, działań promocyjnych, przygotowania dokumentacji czy certyfikacji) jako kosztów uzyskania przychodów na zasadach ogólnych, co pomniejsza dochód do opodatkowania. Jednocześnie ten sam wydatek – na mocy przepisów ustanawiających ulgę na ekspansję – podlega ponownemu odliczeniu od podstawy opodatkowania, co prowadzi do wtórnego zmniejszenia obciążenia podatkowego przedsiębiorcy. W założeniu konstrukcja ta miała obniżyć koszty inwestycji nakierowanych na zdobywanie nowych rynków zbytu oraz ożywienie koniunktury gospodarczej.

Nieosiągnięcie założonego celu w postaci stworzenia instrumentu stymulacji inwestycji sprawia, że ulga na ekspansję traci swoje pierwotne uzasadnienie społeczno-gospodarcze. W konsekwencji jej dalsze funkcjonowanie staje się nieuzasadnione z perspektywy fiskalnej, stanowiąc nieefektywny i nieznajdujący pokrycia w rezultatach sposób rezygnacji z dochodów budżetowych.

Dotychczasowe doświadczenia ujawniły istotne mankamenty konstrukcyjne samej ulgi, które obniżają jej efektywność i uzasadniają konieczność wycofania tego mechanizmu z systemu podatkowego.

Zasadniczą słabością ulgi na ekspansję pozostaje sposób ukształtowania warunku, od którego uzależnione zostało zachowanie prawa do odliczenia. Wystarczającym tytułem do skorzystania z ulgi jest osiągnięcie wzrostu przychodów ze sprzedaży produktów w relacji do przychodów ustalonych na ostatni dzień roku podatkowego poprzedzającego rok poniesienia kosztów. Przepisy nie określają przy tym ani progu istotności takiego wzrostu, ani minimalnej jego dynamiki. W konsekwencji przesłanka ustawowa zostaje formalnie spełniona również wówczas, gdy przyrost przychodów ma wymiar symboliczny i pozostaje bez jakiegokolwiek znaczenia dla skali oraz zasięgu prowadzonej działalności.

Przepisy nie wymagają wykazania związku przyczynowego pomiędzy poniesionym wydatkiem kwalifikowanym a osiągniętym rezultatem. Odliczenie przysługuje niezależnie od tego, czy wzrost przychodów rzeczywiście stanowi następstwo działań promocyjnych lub informacyjnych sfinansowanych przez podatnika, czy też jest wynikiem okoliczności całkowicie od niego niezależnych – ogólnej koniunktury gospodarczej, wzrostu poziomu cen bądź zdarzeń o charakterze losowym.

Tak ukształtowany warunek w praktyce nie różnicuje podatników według kryterium rzeczywistego wysiłku rozwojowego. Preferencja obejmuje zatem swoim zakresem również te stany faktyczne, w których do ekspansji gospodarczej - wbrew nazwie używanej powszechnie dla określenia ulgi - w ogóle nie doszło. W efekcie ulga na ekspansję w znacznej mierze subsydiuje działania, które przedsiębiorcy i tak podejmowaliby w ramach zwykłego toku prowadzenia biznesu, nie generując przy tym nowej wartości dodanej dla gospodarki. Mechanizm ten tworzy automatyzm przyznawania preferencji w sytuacjach, w których nie dochodzi do realnego zwiększenia potencjału gospodarczego podatnika. Funkcjonowanie ulgi skutkuje angażowaniem środków publicznych na sfinansowanie przedsięwzięć, które i tak zostałyby zrealizowane, co odpowiada zjawisku określanemu w literaturze przedmiotu mianem efektu jałowej straty (*deadweight effect*), stanowiąc przykład nieefektywności instrumentu wsparcia. Brak oczekiwanego bodźca proinwestycyjnego sprawia, że ulga na ekspansję traci zatem swoje pierwotne uzasadnienie społeczno-gospodarcze, a jej dalsze utrzymywanie staje się nieuzasadnione z perspektywy fiskalnej, stanowiąc nieefektywny i nieznajdujący pokrycia w rezultatach sposób rezygnacji z dochodów budżetowych.

Z danych Ministerstwa Finansów wynika, że liczba przedsiębiorców korzystających z ulgi w latach 2022-2024 utrzymuje się na porównywalnym poziomie. W 2022 r. z ulgi na ekspansję skorzystało 90 podatników PIT rozliczających się według skali podatkowej, natomiast w 2024 r. już tylko 75 podatników PIT, rozliczających się według skali podatkowej skorzystało z tej możliwości odliczenia. Przedmiotowa ulga miała zapewnić wsparcie szczególnie małym podmiotom tymczasem spada liczba podatników PIT (rozliczających się według skali) korzystających z tej ulgi. W przypadku podatników PIT korzystających z opodatkowania podatkiem liniowym w 2022 r. - 193 podatników uwzględniło ww. ulgę w swoich rozliczeniach, natomiast w 2024 r. było ich 225. Świadczy to o utrzymywaniu się zainteresowania ulgą na ekspansję w tej grupie podatników na podobnym poziomie. W przypadku podatników CIT ze wskazanej ulgi skorzystało 224 podatników w 2022 r., natomiast w 2024 r. było ich 315. Przedstawione dane o liczbie podmiotów korzystających z ulgi na

ekspansję pośród różnych grup podatników PIT i CIT są potwierdzeniem, że przedmiotowa ulga nie miała charakteru stymulującego w podejmowaniu decyzji o ekspansji na rynki zagraniczne. Nie można także wskazać, że ulga ta skłania przedsiębiorcę do wejścia na nowy rynek „od zera”, proces ten bowiem wymaga strategicznych decyzji wykraczających poza korzyści podatkowe.

Ulga stanowi jednocześnie nieproporcjonalny przywilej podatkowy przedsiębiorcy wobec korzyści jakie może uzyskać z tytułu przyznania tej ulgi Skarb Państwa. Aby utrzymać prawo do ulgi, wystarczy bowiem, że przychody przedsiębiorcy ze sprzedaży własnych produktów wzrosną o dowolną kwotę (nawet o 1 zł) w okresie 2 kolejnych lat, co jest nieproporcjonalne wobec obciążenia budżetu państwa z tytułu obniżonych zobowiązań podatkowych jakie podatnik taki może uzyskać z ulgi, tj. do kwoty 190 tys. zł (19 % z 1 mln zł) w ciągu roku i 380 tys. zł w okresie 2 lat, a jeżeli stawka CIT ulegnie podwyższeniu np. do 22 % (tak jak w projekcie UD458) korzyść podatnika wzrośnie w 1 roku do 220 tys. zł a w dwóch latach do 440 tys. zł (22 % z 1 mln zł). Utrzymywanie zatem ulgi, która nie wpływa na rozwój gospodarczy kraju a stanowi jedynie korzyść podatkową, która nie przekłada się na rozwój i wzrost przedsiębiorcy jest nieuzasadnione z punktu widzenia finansów publicznych państwa.

W tym kontekście należy podkreślić, że wszelkie ulgi podatkowe – stanowiąc odstępstwo od mającej wymiar konstytucyjny zasady powszechności opodatkowania – wymagają dla swojego istnienia silnego, aksjologicznego i merytorycznego uzasadnienia. Państwo, rezygnując z części dochodów budżetowych, musi działać w ważnym interesie społecznym, gwarantując, że ubytek we wpływach podatkowych zostanie zrekompensowany osiągnięciem wymiernych celów gospodarczych. Obowiązywanie każdej z ulg podatkowych musi być więc ściśle skorelowane z realizacją wyjątkowych celów społeczno-gospodarczych. Natomiast stanowiący immamentną właściwość wszelkich regulacji o charakterze ulg podatkowych uszczerbek wpływów budżetowych powinien zostać zrekompensowany urzeczywistnieniem przesłanek leżących u podstaw ich wprowadzenia.

Niezadowalająca korzyść z funkcjonowania omawianej preferencji podatkowej determinuje podjęcie działań prawodawczych w kierunku jej uchylecia. Proponowana zmiana nie dokona się jednak z uszczerbkiem dla działań państwa ukierunkowanych na wsparcie rozwoju i konkurencyjności krajowych przedsiębiorstw. Jej istotą jest korekta tego wsparcia i przeniesienie akcentu z instrumentów o niskiej skuteczności na narzędzia oddziałujące na obszary o wyższej wartości dodanej i trwalszym wpływie na potencjał gospodarki. Zatrzymane w wyniku likwidacji ulgi na ekspansję środki publiczne mogą być lepiej dystrybuowane, co

przyczyni się do pełniejszego urzeczywistnienia obowiązków spoczywających na ustawodawcy w zakresie poszanowania zasad sprawiedliwości i równości podatkowej, z uwzględnieniem wymogu zachowania równowagi i stabilności finansów publicznych. Wyrazem tych działań jest stanowiąca przedmiot projektu ustawy propozycja przedłużenia obowiązywania preferencji, o której mowa w art. 52jb ustawy o PIT oraz art. 38eb ustawy o CIT, określanej mianem ulgi na robotyzację.

Rezygnacja z nieefektywnego subsydiowania podatników w ramach ulgi na ekspansję pozwoli na skoncentrowanie wsparcia dla tych sfer aktywności gospodarczej, które mogą przyczynić się do wzrostu konkurencyjności polskich przedsiębiorstw w kolejnej dekadzie.

4. Przedłużenie przepisów dot. ulgi na robotyzację – art. 52jb ust. 5 ustawy o PIT oraz art. 38eb ust. 5 ustawy o CIT – **art. 1 pkt 4 oraz art. 2 pkt 2 projektowanej ustawy**

Przepisy regulujące tzw. ulgę na robotyzację, tj. art. 52jb ustawy o PIT oraz art. 38eb ustawy o CIT zostały wprowadzone do polskiego systemu podatkowego ustawą z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw².

W obecnym stanie prawnym, ulga ta ma charakter epizodyczny, to znaczy, że prawo do jej wykorzystania można nabyć w latach 2022–2026. Istota omawianej ulgi polega na możliwości odliczenia przez podatnika od podstawy obliczenia podatku kwoty stanowiącej do 50 % kosztów uzyskania przychodów poniesionych w roku podatkowym na robotyzację.

Zmiana w art. 52jb ust. 5 ustawy o PIT ma na celu przedłużenie przepisów dot. ulgi na robotyzację na kolejne 10 lat podatkowych. Dzięki powyższej zmianie podatnicy nadal będą mogli skorzystać z odliczenia od podstawy obliczenia podatku kwoty stanowiącej do 50 % kosztów uzyskania przychodów poniesionych w roku podatkowym na robotyzację.

Wsparcie rozwoju polskich firm w obszarze robotyzacji, realizowane m.in. poprzez narzędzia polityki gospodarczej, takie jak ww. ulga podatkowa, pośrednio wpływa na wzrost produktywności i konkurencyjności gospodarki. Ponadto, badania dla Niemiec wskazują, że zachęty fiskalne związane z robotyzacją mogą również prowadzić do wzrostu zatrudnienia³. OECD wskazuje, że państwa konkurują poziomem stosowanych ulg, a liderami względem wsparcia są m. in. Islandia, Wielka Brytania i Portugalia. Systemy ulg stają się coraz szersze

² Dz. U. z 2021 r. poz. 2105, z późn. zm.

³ Lerche, A. (2025, 08). Direct and Indirect Effects of Investment Tax Incentives. *American Economic Review*, 115(8), strony 2781-2818.

(dostępne dla MŚP) i zautomatyzowane w stosowaniu, co oznacza presję na utrzymanie konkurencyjności systemów podatkowych. W odróżnieniu od dotacji, ulgi podatkowe są bardziej stabilne, działają automatycznie (bez konkursów) i są rzadziej ograniczane w sytuacjach kryzysowych⁴.

Proponowane przedłużenie obowiązywania przepisów o kolejne 10 lat podatkowych, w odróżnieniu od 5, jak w przypadku wprowadzenia przepisów w roku 2021, stanowi odpowiedź na potrzebę planowania przez podatników inwestycji w średniookresowej/dłuższej perspektywie. Równocześnie, pozostawienie ulgi w charakterze rozwiązania epizodycznego pozostawia możliwość ewaluacji oraz dostosowania rozwiązania do dynamicznie zmieniających się warunków gospodarczych.

Analogiczne zmiany proponowane są w przypadku podatników podatku dochodowego od osób prawnych. W odniesieniu do podatników podatku CIT odliczenie ma zastosowanie do kosztów uzyskania przychodów poniesionych na robotyzację od początku roku podatkowego, który rozpoczął się w 2022 r., do końca roku podatkowego, który rozpoczął się w roku 2026. Po wejściu w życie proponowanych zmian będzie miało ono zastosowanie do kosztów uzyskania przychodów poniesionych na robotyzację do końca roku podatkowego, który rozpoczął się w roku 2036.

Przepisy podatkowe, takie jak regulacje dot. ulgi na robotyzację, zawierające elementy o charakterze technicznym stanowią rzadkość w ustawach podatkowych. Najwięcej wątpliwości wzbudza definicja kosztu nabycia jako kosztu kwalifikowanego. Dlatego też zasadne jest rozstrzygnięcie tej wątpliwości poprzez interwencję legislacyjną (art. 1 pkt 4 lit. a oraz art. 2 pkt 2 lit. a projektowanej ustawy). Istota sporu w tym zakresie sprowadza się do odpowiedzi na pytanie, czy kosztem kwalifikowanym jest w tym przypadku cena nabycia środka trwałego, czy też kwota dokonywanych od niego odpisów amortyzacyjnych. Stanowisko Ministerstwa Finansów jest w tej sprawie niezmiennie od początku obowiązywania przepisów regulujących ulgę na robotyzację. W ocenie MF prawidłowym jest uznanie za koszt kwalifikowany kwoty dokonywanych odpisów amortyzacyjnych. Obecnie przepisy odwołują się do kosztów uzyskania przychodów. W przypadku środków trwałych kosztem uzyskania przychodów są co do zasady odpisy amortyzacyjne, a nie cena nabycia środka trwałego. Ze względu jednak na istniejące wątpliwości interpretacyjne zasadne jest jednoznaczne określenie zasad odliczenia. Proponuje się dodanie przepisu, zgodnie z którym w przypadku środków

⁴ Uchmańska, U. i Lemczak, S. (2025, 09 16). *CRIDO*. Pobrano 03.19.2026r., <https://crido.pl/blog-business/ulgi-podatkowe-jako-dominujace-narzedzie-wsparcia-dzialalnosci-br-w-swietle-danych-oecd/>.

trwałych i wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji, za koszty uzyskania przychodów poniesione na robotyzację uznaje się dokonywane w danym roku podatkowym, zaliczane do kosztów uzyskania przychodów, odpisy amortyzacyjne od tych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych (art. 1 pkt 4 lit. a oraz art. 2 pkt 2 lit. a projektu). Powyższa zmiana może prowadzić do zwiększenia popularności ulgi poprzez zwiększenie pewności prawa oraz zmniejszenie liczby potencjalnych sporów czy korekt deklaracji.

Wprowadzenie ulgi na robotyzację stanowiło realizację kamienia milowego A27G *Wejście w życie nowej ustawy wspierającej automatyzację/cyfryzację i innowacje w przedsiębiorstwach poprzez wprowadzenie ulg podatkowych w zakresie robotyzacji* w ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (dalej: KPO). W związku z powyższym niezbędne było zapewnienie zgodności regulacji z klauzulą DNSH (*Do No Significant Harm*), czyli zasadą „nie czyni poważnych/znaczących szkód” środowisku. Zapewnienie zgodności z klauzulą DNSH zostało zrealizowane poprzez normy prawne zawarte w art. 52jb ust. 5a ustawy o PIT oraz odpowiednio art. 38eb ust. 5a ustawy o CIT. DNSH oznacza niewspieranie ani nieprowadzenie działalności gospodarczej, która czyni poważne szkody dla któregośkolwiek z celów środowiskowych, w stosownych przypadkach, w rozumieniu art. 17 *Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088*⁵. Realizacja kamienia milowego A27G zakładała czasowy charakter obowiązywania regulacji, w związku z czym po upływie przewidzianego okresu, warunek ten może zostać uchylony. Horyzont czasowy obowiązywania przepisów dotyczących ulgi na robotyzację zaproponowany w projekcie ustawy wykracza poza wynikający z realizacji kamienia milowego A27G, w związku z czym proponuje się usunięcie art. 52jb ust. 5a ustawy o PIT oraz art. 38eb ust. 5a ustawy o CIT.

Art. 3 projektowanej ustawy zawiera przepisy dostosowawcze w ustawie o ryczałcie związane z omówionym na wstępie uchyleniem ulgi na Internet w ustawie o PIT.

III. Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 4 Przepis zawarty w **ust. 1** określa do jakich dochodów (przychodów), tj. od kiedy uzyskanych, mają zastosowanie przepisy zmieniane we wszystkich trzech ustawach. Zmienione

⁵ Dz. Urz. UE L 198 z 22.06.2020, str. 13.

przepisy będą miały zatem zastosowanie – co do zasady – do dochodów (przychodów) uzyskanych od 1 stycznia 2027 r., czyli od dnia wejścia ustawy w życie. Z kolei **ust. 2** reguluje szczególną sytuację, gdy rok podatkowy w podatku dochodowym od osób prawnych zaczął się przed 1 stycznia 2027 ale skończy już w 2027 r. (po wejściu w życie ustawy).

Art. 5 ust. 1 i ust. 2 projektowanej ustawy stanowią o zachowaniu przy uldze na Internet wspomnianego już, a obowiązującego obecnie, dwuletniego okresu korzystania z odliczenia. Przepis zachowuje zatem roczne prawa nabyte dla osób, które po raz pierwszy skorzystają z tego odliczenia w rozliczeniu podatku PIT (zarówno na podstawie ustawy o PIT, jak i ustawy o ryczałcie), w rozliczeniu podatku za rok poprzedzający rok wejścia w życie projektowanej ustawy. Należy podkreślić że, na podstawie omówionego powyżej art. 4, projektowana ustawa w zakresie ww. ustaw będzie miała zastosowanie do dochodów (przychodów) uzyskanych od 1 stycznia 2027 r. Nie zachodzi zatem obawa, że zaproponowane unormowania ograniczą prawo do „drugiego rocznego” odliczenia tym podatnikom, którzy rozpoczęli odliczanie ulgi na Internet w rozliczeniu za 2025 r. (składając zeznanie w 2026 r.). Podatnicy ci bowiem w 2027 r. będą rozliczali dochody uzyskane w 2026 r., do których ustawa ta nie ma zastosowania, zgodnie z postanowieniami art. 4 projektu.

Art. 6 Przepisy art. 18eb ustawy o CIT i 26gb ustawy o PIT przestaną obowiązywać od 1 stycznia 2027 r. Podatnicy, którzy przed dniem 1 stycznia 2027 r. ponieśli koszty uzyskania przychodów w celu zwiększenia przychodów ze sprzedaży produktów, o których mowa w art. 26gb ust. 1 ustawy o PIT oraz w art. 18eb ust. 1 ustawy o CIT, w dotychczasowym brzmieniu, będą stosować uchylane przepisy na dotychczasowych zasadach. Czyli będą obowiązani wypełnić warunki odliczenia przedmiotowej ulgi, jak i uprawnieni kontynuować odliczenie nieodliczonej w poprzednich latach ulgi ze względu na brak dochodu.

Istotą projektowanego przepisu **Art. 7** jest wskazanie, że przy rozliczaniu ulgi w latach następujących po wejściu w życie zmienionych przepisów nadal należy stosować ograniczenie, o którym mowa w uchylanym ust. 5a, dotyczącym zasady DNSH (do kosztów sprzed nowelizacji). Jeżeli więc podatnik poniósł koszty w 2025 r. i w tym samym roku nabył prawo do ulgi, może nadal korzystać z jej rozliczenia w kolejnych sześciu latach podatkowych. Rozliczenie to będzie jednak w dalszym ciągu podlegało ograniczeniom wynikającym z zasady DNSH.

Zgodnie z przepisem **art. 8** ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.

IV. Informacje dodatkowe

Projekt ustawy:

- 1) jest zgodny z prawem Unii Europejskiej i nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia;
- 2) nie zawiera przepisów technicznych, w związku z czym nie podlega procedurze notyfikacji na zasadach przewidzianych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.);
- 3) nie określa zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej;
- 4) nie stwarza zagrożeń korupcyjnych;
- 5) został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny – stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404).

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jarosław Neneman Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jarosław Szatański Dyrektor Departamentu Podatków Dochodowych w Ministerstwie Finansów, tel. 22 694-33-26 e-mail: sekretariat.dd@mf.gov.pl	Data sporządzenia 2026-09-18 Źródło: Inicjatywa własna Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UD461
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Celem projektu jest dostosowanie katalogu ulg podatkowych w podatku dochodowym od osób fizycznych i w podatku dochodowym od osób prawnych do aktualnych realiów społeczno-gospodarczych oraz priorytetów polityki państwa.

Jednym z regulowanych nim rozwiązań jest przedłużenie przepisów dotyczących tzw. ulgi na robotyzację. Przepisy regulujące tzw. ulgę na robotyzację, tj. art. 38eb ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (dalej: ustawa o CIT)¹ oraz art. 52jb ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (dalej: ustawa o PIT)², zostały wprowadzone do polskiego systemu podatkowego ustawą z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw³. Istota omawianej ulgi polega na możliwości odliczenia przez podatnika od podstawy opodatkowania (w przypadku podatników PIT - od podstawy obliczenia podatku) kwoty stanowiącej do 50 % kosztów uzyskania przychodów poniesionych w roku podatkowym na „robotyzację”. Ulga ta ma charakter epizodyczny, to znaczy, że prawo do jej wykorzystania można nabyć w latach 2022–2026. W odniesieniu do podatników podatku dochodowego od osób prawnych odliczenie ma zastosowanie do kosztów uzyskania przychodów poniesionych na robotyzację od początku roku podatkowego, który rozpoczął się w 2022 r., do końca roku podatkowego, który rozpoczął się w roku 2026. Wsparcie rozwoju polskich firm w obszarze robotyzacji, realizowane m.in. poprzez narzędzia polityki gospodarczej, takie jak ww. ulga podatkowa, pośrednio wpływa na wzrost produktywności i konkurencyjności gospodarki. Jak wynika z danych pochodzących z informacji PIT-RB/PIT-RBS oraz CIT-RB, w 2022 r. 137 podatników podatku dochodowego od osób fizycznych oraz podatników podatku dochodowego od osób prawnych zainstalowało w swojej działalności pierwszego robota przemysłowego. W roku 2023 było to 90 podatników, a w roku 2024 73 podatników. Spadkowa tendencja może być spowodowana zewnętrznymi szokami makroekonomicznymi, tj. spowolnieniem gospodarczym związanym z pandemią COVID-19, wybuchem wojny w Ukrainie czy powodzią z września 2024 r. Jednocześnie jednak widać, że ulga cieszy się zainteresowaniem wśród podatników, którzy nie wykorzystywali wcześniej w swojej działalności robotów przemysłowych. Takie zainteresowanie podatników, jest argumentem za przedłużeniem rozwiązania.

Planowane jest przedłużenie ulgi na robotyzację o kolejne 10 lat podatkowych, bez zmiany obecnego poziomu odliczenia. Ponieważ prawo do ulgi można nabyć tylko do końca roku podatkowego 2026, konieczne jest przeprowadzenie odpowiednich zmian legislacyjnych jeszcze w 2026 r.

W projekcie przewiduje się także doprecyzowanie niektórych kwestii związanych z ulgą na robotyzację, które budzą największe wątpliwości interpretacyjne. Wątpliwości występują w zakresie, czy kosztem kwalifikowanym jest cena nabycia środka trwałego, czy też kwota dokonywanych od niego odpisów amortyzacyjnych. Stanowisko Ministerstwa Finansów jest w tej sprawie niezmiennie od początku obowiązywania przepisów wprowadzających ulgę na robotyzację. W ocenie projektodawców prawidłowym jest uznanie za koszt kwalifikowany kwoty dokonywanych odpisów amortyzacyjnych. Rozstrzygnięcie tej wątpliwości poprzez interwencję legislacyjną (doprecyzowanie brzmienia przepisów w sposób, który nie pozostawi wątpliwości, co do definicji kosztu kwalifikowanego w ramach ulgi na robotyzację) będzie prowadzić do zmniejszenia ryzyka

¹ Dz.U. z 2026 r. poz. 554, z późn. zm.

² Dz.U. z 2026 r. poz. 592, z późn. zm.

³ Dz. U. poz. 2105, z późn. zm.

potencjalnych sporów sądowych oraz może prowadzić do zmniejszenia liczby wniosków o interpretację indywidualną. Ponadto w projekcie uchylany jest art. 38eb ust. 5a ustawy o CIT oraz art. 52jb ust. 5a ustawy o PIT, tj. tzw. klauzula DNSH.

Zrealizowanie celu wprowadzenia w podatku PIT ulgi na Internet oraz wzmocnienie instrumentów wspierających honorowe krwiodawstwo, poprzez zwiększenie wysokości ulgi z tego tytułu, tj.:

- „ulga na Internet”, wprowadzona w 2005 r. w okresie ograniczonego dostępu do usług cyfrowych, która miała na celu przeciwdziałanie wykluczeniu cyfrowemu oraz upowszechnienie dostępu do sieci internetowej. Jej celem było złagodzenie obciążeń podatkowych ponoszonych przez osoby korzystające z usług dostępu do Internetu w warunkach wysokich kosztów usług telekomunikacyjnych oraz zrekompensowanie opodatkowania stawką podstawową (22 %) usług na Internet, w miejsce uchylanych zwolnień (więcej na ten temat w części 6 w pkt 3). Obecnie dostęp do Internetu ma charakter powszechny. Potwierdza to informacja sygnałna z 21.10.2025 r. z Głównego Urzędu Statystycznego z której wynika, że w 2025 r. dostęp do Internetu posiadało aż 96,2 % gospodarstw domowych (link: <https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/nauka-i-technika-spoleczenstwo-informacyjne/spoleczenstwo-informacyjne/spoleczenstwo-informacyjne-w-polsce-w-2025-r-,2,15.html>). Wobec powyższego, w obecnych uwarunkowaniach, ulga ta utraciła swoje pierwotne uzasadnienie, a jej dalsze funkcjonowanie nie przyczynia się do realizacji zakładanych celów. Obecnie, konstrukcja tej ulgi stwarza możliwości jej wykorzystywania w sposób wykraczający poza intencje ustawodawcy. Jej utrzymywanie nie realizuje już celu stymulowania cyfryzacji społeczeństwa, a jednocześnie powoduje uszczuplenie dochodów budżetu państwa,
- ulga podatkowa dla honorowych dawców krwi obecnie uregulowana jest w art. 26 ust. 1 pkt 9 lit. c ustawy o PIT. Z treści tego przepisu wynika, że podatnik będący honorowym dawcą krwi ma prawo do odliczenia od podstawy opodatkowania kwot darowizn przekazanych na cele krwiodawstwa realizowanego przez honorowych dawców krwi na podstawie ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi (Dz. U. z 2024 r. poz. 1782). Kwotę odliczenia oblicza się, mnożąc litry oddanej krwi lub jej składników przez kwotę rekompensaty określonej przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi. Obecnie kwota ta wynosi 130 zł.

Obecnie, tak ustalona wartość darowizny podlega odliczeniu od dochodu opodatkowanego skalą podatkową lub od przychodu opodatkowanego ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych, przy czym odliczenie nie może przekroczyć odpowiednio 6 % rocznego dochodu (przychodu).

Wysokość darowizny przekazanej na cele honorowego krwiodawstwa ustala się zgodnie z art. 26 ust. 7 pkt 3 ustawy o PIT, tj. na podstawie zaświadczenia jednostki organizacyjnej realizującej zadania w zakresie pobierania krwi o ilości bezpłatnie oddanej krwi lub jej składników przez krwiodawcę.

Zwiększenie dwukrotne ulgi podatkowej z tytułu krwiodawstwa poprzez podwyższenie o 100 % wysokości odliczenia za oddaną krew i jej składniki stanowi instrument wsparcia tej działalności poprzez wzmocnienie motywacji oraz aktywności dawców do oddawania krwi. Preferencja ta pełni nie tylko funkcję fiskalną, lecz także społeczną, wyrażając uznanie państwa dla osób angażujących się w działania na rzecz ochrony zdrowia i życia.

Wprowadzenie zmian w uldze z tytułu krwiodawstwa może przyczynić się do zwiększenia liczby honorowych dawców krwi oraz ilości oddawanej krwi i jej składników, co w konsekwencji wpłynie na poprawę bezpieczeństwa zdrowotnego obywateli.

Projekt przewiduje również uchylenie przepisów dotyczących tzw. ulgi na ekspansję, uregulowanej w art. 18eb ustawy o CIT oraz art. 26gb ustawy o PIT. Ulga ta, wprowadzona z początkiem 2022 r. jako element pakietu preferencji podatkowych stanowiących odpowiedź na wyzwania okresu pandemii COVID-19, miała stanowić zachętę do zwiększania konkurencyjności polskich przedsiębiorców poprzez wejście na nowe rynki lub rozszerzenie oferty produktowej.

Doświadczenia płynące z prawie pięcioletniego okresu funkcjonowania ulgi na ekspansję wskazują, że preferencja ta nie zapewniła skutecznej realizacji celów, które uzasadniały jej wprowadzenie. Niezależnie od powyższego, funkcjonowanie omawianej ulgi prowadzi do powstania tzw. efektu jałowej straty (*deadweight effect*), polegającego na finansowaniu ze środków publicznych przedsięwzięć, które i tak zostałyby zrealizowane przez przedsiębiorców w ramach zwykłego toku prowadzonej działalności, niezależnie od istnienia zachęty podatkowej. W takich przypadkach preferencja nie pełni funkcji bodźca skłaniającego do podjęcia dodatkowej aktywności gospodarczej, lecz jedynie obniża obciążenia podatkowe działań już zaplanowanych, nie generując przy tym nowej wartości dodanej dla gospodarki.

Z danych Ministerstwa Finansów wynika, że liczba przedsiębiorców korzystających z ulgi w latach 2022-2024 utrzymuje się na porównywalnym poziomie. W 2022 r. z ulgi na ekspansję skorzystało 90 podatników PIT

rozliczających się według skali podatkowej, natomiast w 2024 r. już tylko 75 podatników PIT, rozliczających się według skali podatkowej skorzystało z tej możliwości odliczenia. Przedmiotowa ulga miała zapewnić wsparcie szczególnie małym podmiotom tymczasem spada liczba podatników PIT (rozliczających się według skali) korzystających z tej ulgi. W przypadku podatników PIT korzystających z opodatkowania podatkiem liniowym w 2022 r. - 193 podatników uwzględniło ww. ulgę w swoich rozliczeniach, natomiast w 2024 r. było ich 225. Świadczy to o utrzymywaniu się zainteresowania ulgą na ekspansję w tej grupie podatników na podobnym poziomie. W przypadku podatników CIT ze wskazanej ulgi skorzystało 224 podatników w 2022 r., natomiast w 2024 r. było ich 315. Przedstawione dane o liczbie podmiotów korzystających z ulgi na ekspansję pośród różnych grup podatników PIT i CIT są potwierdzeniem, że przedmiotowa ulga nie miała charakteru stymulującego w podejmowaniu decyzji o ekspansji na rynki zagraniczne. Nie można także wskazać, że ulga ta skłania przedsiębiorcę do wejścia na nowy rynek „od zera”, proces ten bowiem wymaga strategicznych decyzji wykraczających poza korzyści podatkowe.

Ulgą stanowi jednocześnie nieproporcjonalny przywilej podatkowy przedsiębiorcy wobec korzyści jakie może uzyskać z tytułu przyznania tej ulgi Skarb Państwa. Aby utrzymać prawo do ulgi, wystarczy bowiem, że przychody przedsiębiorcy ze sprzedaży własnych produktów wzrosną o dowolną kwotę (nawet o 1 zł) w okresie 2 kolejnych lat, co jest nieproporcjonalne wobec obciążenia budżetu państwa z tytułu obniżonych zobowiązań podatkowych jakie podatnik taki może uzyskać z ulgi, tj. do kwoty 190 tys. zł (19 % z 1 mln zł) w ciągu roku i 380 tys. zł w okresie 2 lat, a jeżeli stawka CIT ulegnie podwyższeniu np. do 22 % (tak jak w projekcie UD458) korzyść podatnika wzrośnie w 1 roku do 220 tys. zł a w dwóch latach do 440 tys. zł. (22 % z 1 mln zł). Utrzymywanie zatem ulgi, która nie wpływa na rozwój gospodarczy kraju a stanowi jedynie korzyść podatkową, która nie przekłada się na rozwój i wzrost przedsiębiorcy jest nieuzasadnione z punktu widzenia finansów publicznych państwa.

Wobec powyższego ulga na ekspansję utraciła swoje pierwotne uzasadnienie a jej dalsze utrzymywanie – jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady powszechności opodatkowania – jest nieuzasadnione z perspektywy fiskalnej i stanowi nieefektywny sposób przeznaczenia dochodów budżetowych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Omawiany projekt obejmuje następujące rozwiązania:

1. Przedłużenie w ustawie o CIT i ustawie o PIT przepisów regulujących tzw. ulgę na robotyzację na okres kolejnych 10 lat podatkowych, przy pozostawieniu odliczenia na obecnie obowiązującym poziomie.
2. Doprecyzowanie przepisów regulujących ulgę na robotyzację budzących wątpliwości interpretacyjne, w szczególności w odniesieniu do pojęcia kosztu kwalifikowanego.
3. W podatku PIT uchylenie ulgi na Internet z zachowaniem rocznych praw nabytych dla osób, które po raz pierwszy skorzystały z tego odliczenia w rozliczeniu podatku PIT za rok poprzedzający rok wejścia w życie projektowanej ustawy. Wynika to z konstrukcji ulgi, która umożliwia odliczenie w dwóch kolejno następujących po sobie latach podatkowych.
4. Zwiększenie w podatku PIT o 100 % limitu odliczenia ulgi podatkowej z tytułu krwiodawstwa.
5. Uchylenie przepisów regulujących tzw. ulgę na ekspansję w ustawie o PIT i ustawie o CIT. Likwidacja preferencji wyeliminuje mechanizm wsparcia o ograniczonej skuteczności, niepowiązany w dostateczny sposób z rzeczywistym rezultatem działań ekspansyjnych, oraz ograniczy finansowanie ze środków publicznych wydatków, które podatnicy ponosiliby także bez ulgi. Oczekiwany efekt jest racjonalizacja systemu ulg podatkowych oraz poprawa efektywności wykorzystania środków publicznych. Pozwoli to skoncentrować wsparcie na instrumentach o wyższej wartości dodanej i trwalszym wpływie na konkurencyjność gospodarki, przy jednoczesnym wzmocnieniu stabilności finansów publicznych i pełniejszej realizacji zasady sprawiedliwości podatkowej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W zakresie podatków bezpośrednich każde państwo członkowskie UE może realizować własną politykę podatkową. Kwestie regulowane projektem ustawy nie podlegają też żadnej formie harmonizacji na szczeblu UE czy umów międzynarodowych. Unia Europejska nie narzuca swoim członkom jednolitego systemu podatków

bezpośrednich. Poszczególne państwa członkowskie mogą więc ustalać zakres opodatkowania według własnego uznania.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podatnicy korzystający z ulgi na robotyzację	447 podatników, w tym 301 podatników CIT i 146 podatników PIT	Dane z rozliczeniu podatników CIT i PIT za 2024 r.	Pozytywne - przedłużenie przepisów regulujących tzw. ulgę na robotyzację
Podatnicy korzystający z ulgi na ekspansję	615 podatników, w tym 315 podatników CIT i 300 podatników PIT	Dane z rozliczeniu podatników CIT i PIT za 2024 r.	Negatywne - likwidacja ulgi na ekspansję
Podatnicy korzystający z ulgi na Internet	465 tys. podatników PIT	Dane z rozliczeniu podatników PIT za 2024 r.	Negatywne - likwidacja ulgi na Internet
Podatnicy korzystający z odliczenia darowizn na cele krwiodawstwa	ok. 200 tysięcy	Dane z rozliczeniu podatników PIT za 2024 r.	Pozytywne –wzmocnienie motywacji oraz aktywności dawców do oddawania krwi
Organy Krajowej Administracji Skarbowej	416	IAS i US (https://www.gov.pl/web/kas/struktura-kas)	Pozytywne – zmniejszenia liczby prowadzonych czynności sprawdzających.
Ministerstwo Finansów	1		Konieczność dostosowania systemów informatycznych oraz formularzy podatkowych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W odniesieniu do projektu nie były prowadzone konsultacje poprzedzające jego przygotowanie, tzw. pre-konsultacje publiczne.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) oraz stosownie do § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

W ramach konsultacji publicznych projekt został przekazany następującym organizacjom:

1. Business Centre Club
2. Konfederacja „Lewiatan”
3. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców
4. Pracodawcy RP
5. Krajowa Rada Doradców Podatkowych
6. Stowarzyszenie Księgowych w Polsce – Zarząd Główny
7. Krajowa Izba Gospodarcza
8. Polska Rada Biznesu
9. Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw
10. Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości
11. Polska Fundacja Rozwoju
12. UNICORN Europejska Unia Małych i Średnich Przedsiębiorstw
13. Fundacja Rozwoju Rachunkowości w Polsce
14. Związek Rzemiosła Polskiego
15. Krajowa Izba Biur Rachunkowych

16. Polska Izba Dual Use
17. NSZZ „Solidarność”
18. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
19. Forum Związków Zawodowych
20. Federacja Przedsiębiorców Polskich
21. Polskie Towarzystwo Gospodarcze

W celu zaopiniowania projekt otrzymają:

1. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego
2. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców
3. Rada Dialogu Społecznego

Konsultacje projektu ustawy trwały 14 dni i rozpoczęły się w 28 sierpnia 2026 r. Powyższy 14 dniowy termin spowodowany jest faktem, że przepisy dotyczące ulgi na robotyzację mają charakter epizodyczny i aby zachować ciągłość obowiązywania przepisów konieczne jest przeprowadzenie odpowiednich działań legislacyjnych jeszcze w 2026 r. Zachowanie ciągłości obowiązywania przepisów jest istotne z uwagi na proces planowania inwestycji w przedsiębiorstwach. Ponadto, dostępność instrumentów polityki gospodarczej wpływa również pośrednio na atrakcyjność inwestycyjną kraju.

Podsumowanie wyników konsultacji zostało przedstawione po ich zakończeniu w Raporcie z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											Łącznie (0-10)
	0 202 6	1 202 7	2 202 8	3 202 9	4 203 0	5 203 1	6 203 2	7 203 3	8 203 4	9 203 5	10 2036	
Dochody ogółem	0	0	8,5	36,6	38,8	40,8	43,4	46,0	48,8	51,5	54,5	368,9
budżet państwa	0	0	8,5	36,6	38,8	40,8	43,4	46,0	48,8	51,5	54,5	368,9
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,0
Saldo ogółem	0	0	8,5	36,6	38,8	40,8	43,4	46,0	48,8	51,5	54,5	368,9
budżet państwa	0	0	8,5	36,6	38,8	40,8	43,4	46,0	48,8	51,5	54,5	368,9
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,0

Źródła finansowania	Proponowane zmiany wpłyną na wzrost dochodów budżetu państwa.
	Pozostaną natomiast bez wpływu na dochody jednostek samorządu terytorialnego. Zgodnie bowiem z ustawą z dnia 1 października 2024 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 1252) podstawę do ustalania dochodów tych jednostek – począwszy od 1 stycznia 2025 r. – stanowi procent od faktycznych dochodów podatników prowadzących działalność na terenie danej jednostki samorządu terytorialnego. Projektowane regulacje dotyczą zmian w zakresie odliczeń od dochodu/podstawy opodatkowania, zatem nie wpływają na wielkość dochodów wykazywanych przez podatników a co za tym idzie na dochody jednostek samorządu terytorialnego.

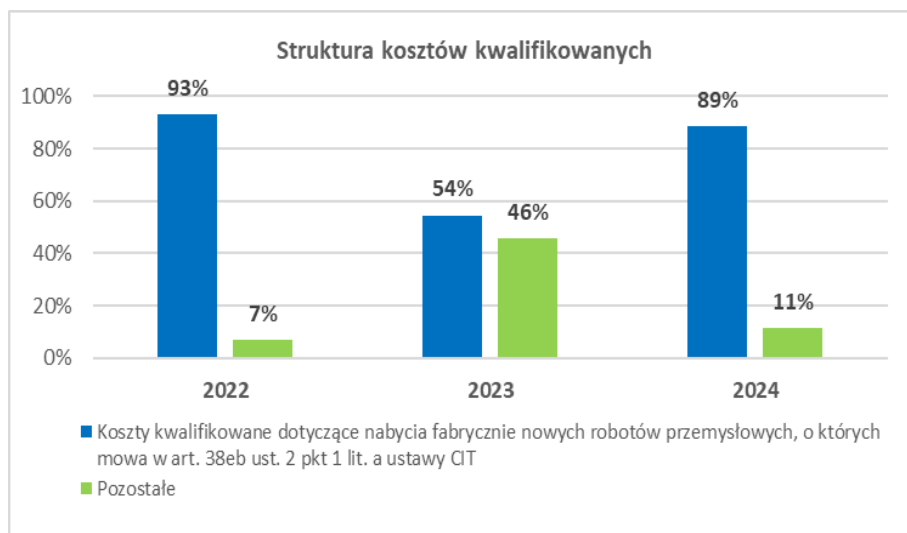
	Propozycje zmian pozostaną bez wpływu na wydatki sektora finansów publicznych.																																																										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	1. i 2. Przedłużenie okresu funkcjonowania ulgi na robotyzację I. Dane nt. stosowania ulgi na robotyzację za lata 2022-2024 w zakresie: 1) podatku dochodowego od osób prawnych (CIT) Tab.1 Odliczenie z tytułu kosztów uzyskania przychodów poniesionych na robotyzację deklarowane w CIT-8/O, CIT/PGK <table><tr><th>Rok</th><th>Liczba podatników</th><th>Kwota odliczenia w mln zł</th></tr><tr><td>2022</td><td>190</td><td>72,7</td></tr><tr><td>2023</td><td>266</td><td>386,7</td></tr><tr><td>2024</td><td>301</td><td>212,5</td></tr></table> Źródło: dane wg stanu na 10 lutego 2026 r. Wykres 1. Odliczenie z tytułu kosztów uzyskania przychodów poniesionych na robotyzację <table><thead><tr><th>Rok</th><th>CIT liczba podatników</th><th>CIT Kwota odliczenia w mln zł</th></tr></thead><tbody><tr><td>2022</td><td>190</td><td>72,7</td></tr><tr><td>2023</td><td>266</td><td>386,7</td></tr><tr><td>2024</td><td>301</td><td>212,5</td></tr></tbody></table> Tab.2 Koszty kwalifikowane, o których mowa w art. 38eb ust. 1 i 2 ustawy CIT <table><tr><th rowspan="2">Rodzaj kosztów kwalifikowanych</th><th colspan="2">2022</th><th colspan="2">2023</th><th colspan="2">2024</th></tr><tr><th>Liczba podatników</th><th>Kwota w mln zł</th><th>Liczba podatników</th><th>Kwota w mln zł</th><th>Liczba podatników</th><th>Kwota w mln zł</th></tr><tr><td>Koszty nabycia fabrycznie nowych robotów przemysłowych (art. 38eb ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy o CIT)</td><td>156</td><td>126,3</td><td>241</td><td>417,4</td><td>287</td><td>371,4</td></tr><tr><td>Koszty nabycia fabrycznie nowych maszyn i urządzeń peryferyjnych do robotów przemysłowych funkcjonalnie z nimi związanych (art. 38eb ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy o CIT)</td><td>33</td><td>5,8</td><td>54</td><td>131,5</td><td>65</td><td>35,4</td></tr><tr><td>Koszty nabycia fabrycznie nowych maszyn, urządzeń oraz innych rzeczy, funkcjonalnie związanych z robotami przemysłowymi, służących zapewnieniu ergonomii oraz bezpieczeństwa pracy w odniesieniu do stanowisk pracy, gdzie zachodzi interakcja człowieka z robotem przemysłowym (art. 38eb ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy o CIT)</td><td>13</td><td>0,9</td><td>22</td><td>55,0</td><td>22</td><td>3,6</td></tr></table>	Rok	Liczba podatników	Kwota odliczenia w mln zł	2022	190	72,7	2023	266	386,7	2024	301	212,5	Rok	CIT liczba podatników	CIT Kwota odliczenia w mln zł	2022	190	72,7	2023	266	386,7	2024	301	212,5	Rodzaj kosztów kwalifikowanych	2022		2023		2024		Liczba podatników	Kwota w mln zł	Liczba podatników	Kwota w mln zł	Liczba podatników	Kwota w mln zł	Koszty nabycia fabrycznie nowych robotów przemysłowych (art. 38eb ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy o CIT)	156	126,3	241	417,4	287	371,4	Koszty nabycia fabrycznie nowych maszyn i urządzeń peryferyjnych do robotów przemysłowych funkcjonalnie z nimi związanych (art. 38eb ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy o CIT)	33	5,8	54	131,5	65	35,4	Koszty nabycia fabrycznie nowych maszyn, urządzeń oraz innych rzeczy, funkcjonalnie związanych z robotami przemysłowymi, służących zapewnieniu ergonomii oraz bezpieczeństwa pracy w odniesieniu do stanowisk pracy, gdzie zachodzi interakcja człowieka z robotem przemysłowym (art. 38eb ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy o CIT)	13	0,9	22	55,0	22	3,6
Rok	Liczba podatników	Kwota odliczenia w mln zł																																																									
2022	190	72,7																																																									
2023	266	386,7																																																									
2024	301	212,5																																																									
Rok	CIT liczba podatników	CIT Kwota odliczenia w mln zł																																																									
2022	190	72,7																																																									
2023	266	386,7																																																									
2024	301	212,5																																																									
Rodzaj kosztów kwalifikowanych	2022		2023		2024																																																						
	Liczba podatników	Kwota w mln zł	Liczba podatników	Kwota w mln zł	Liczba podatników	Kwota w mln zł																																																					
Koszty nabycia fabrycznie nowych robotów przemysłowych (art. 38eb ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy o CIT)	156	126,3	241	417,4	287	371,4																																																					
Koszty nabycia fabrycznie nowych maszyn i urządzeń peryferyjnych do robotów przemysłowych funkcjonalnie z nimi związanych (art. 38eb ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy o CIT)	33	5,8	54	131,5	65	35,4																																																					
Koszty nabycia fabrycznie nowych maszyn, urządzeń oraz innych rzeczy, funkcjonalnie związanych z robotami przemysłowymi, służących zapewnieniu ergonomii oraz bezpieczeństwa pracy w odniesieniu do stanowisk pracy, gdzie zachodzi interakcja człowieka z robotem przemysłowym (art. 38eb ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy o CIT)	13	0,9	22	55,0	22	3,6																																																					

Koszty nabycia fabrycznie nowych maszyn, urządzeń lub systemów służących do zdalnego zarządzania, diagnozowania, monitorowania lub serwisowania robotów przemysłowych (art. 38eb ust. 2 pkt 1 lit. d ustawy o CIT)	13	0,7	16	106,6	17	4,1
Koszty nabycia fabrycznie nowych urządzeń do interakcji pomiędzy człowiekiem a maszyną do robotów przemysłowych (art. 38eb ust. 2 pkt 1 lit. e ustawy o CIT)	1	0,0	4	52,2	2	0,7
Koszty nabycia wartości niematerialnych i prawnych niezbędnych do poprawnego uruchomienia i przyjęcia do używania robotów przemysłowych oraz innych środków trwałych (art. 38eb ust. 2 pkt 2 ustawy o CIT)	7	0,6	12	1,1	14	1,0
Koszty nabycia usług szkoleniowych dotyczących robotów przemysłowych oraz innych środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych (art. 38eb ust. 2 pkt 3 ustawy o CIT)	14	0,3	13	0,3	12	0,2
Koszty opłat ustalonych w umowie leasingu, dotyczącej robotów przemysłowych oraz innych środków trwałych (art 38eb ust. 2 pkt 4 o ustawy CIT)	9	0,8	14	1,9	11	2,3
Razem koszty kwalifikowane	165	135,4	257	766,1	303	418,7

Tab.3 Struktura kosztów kwalifikowanych

Rodzaj kosztów kwalifikowanych	2022	2023	2024
Koszty nabycia fabrycznie nowych robotów przemysłowych (art. 38eb ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy o CIT)	93 %	54 %	89 %
Koszty nabycia fabrycznie nowych maszyn i urządzeń peryferyjnych do robotów przemysłowych funkcjonalnie z nimi związanych (art. 38eb ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy o CIT)	4 %	17 %	8 %
Koszty nabycia fabrycznie nowych maszyn, urządzeń oraz innych rzeczy, funkcjonalnie związanych z robotami przemysłowymi, służących zapewnieniu ergonomii oraz bezpieczeństwa pracy w odniesieniu do stanowisk pracy, gdzie zachodzi interakcja człowieka z robotem przemysłowym (art. 38eb ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy o CIT)	1 %	7 %	1 %
Koszty nabycia fabrycznie nowych maszyn, urządzeń lub systemów służących do zdalnego zarządzania, diagnozowania, monitorowania lub serwisowania robotów przemysłowych (art. 38eb ust. 2 pkt 1 lit. d ustawy o CIT)	1 %	14 %	1 %
Koszty nabycia fabrycznie nowych urządzeń do interakcji pomiędzy człowiekiem a maszyną do robotów przemysłowych (art. 38eb ust. 2 pkt 1 lit. e ustawy o CIT)	0 %	7 %	0 %
Koszty nabycia wartości niematerialnych i prawnych niezbędnych do poprawnego uruchomienia i przyjęcia do używania robotów przemysłowych oraz innych środków trwałych (art. 38eb ust. 2 pkt 2 ustawy o CIT)	0 %	0 %	0 %
Koszty nabycia usług szkoleniowych dotyczących robotów przemysłowych oraz innych środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych (art. 38eb ust. 2 pkt 3 ustawy o CIT)	0 %	0 %	0 %
Koszty opłat ustalonych w umowie leasingu, dotyczącej robotów przemysłowych oraz innych środków trwałych (art 38eb ust. 2 pkt 4 ustawy o CIT)	1 %	0 %	1 %
Razem koszty kwalifikowane	100 %	100 %	100 %

Wykres 2. Struktura kosztów kwalifikowanych

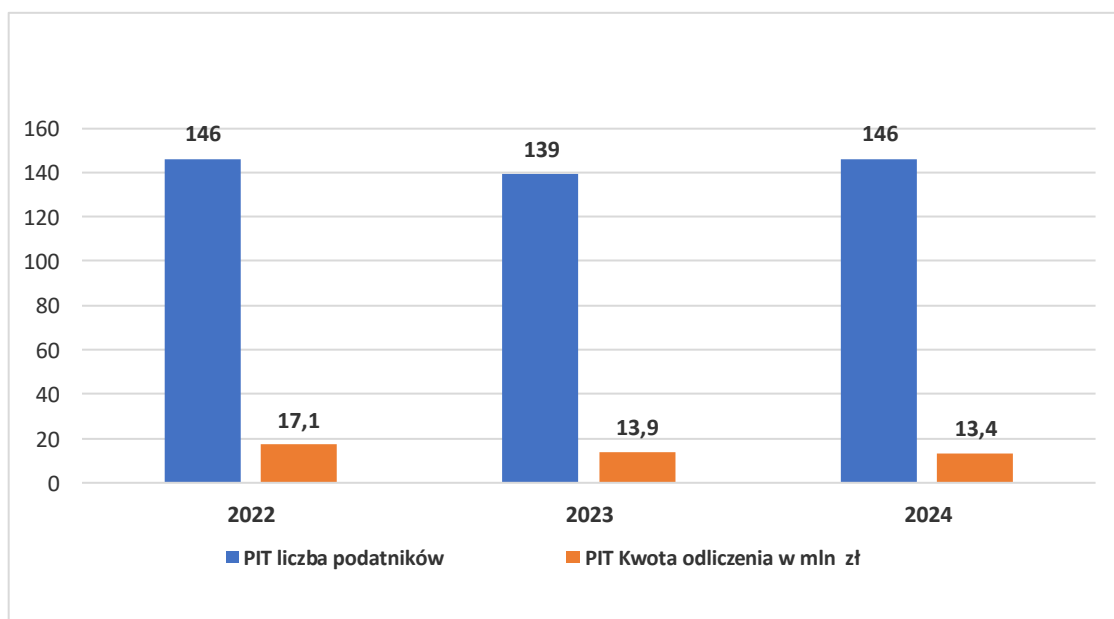
2) podatku dochodowego od osób fizycznych (PIT)

Tab. 4 Odliczenie z tytułu kosztów uzyskania przychodów poniesionych na robotyzację deklarowane w PIT-36, PIT-36L, PIT-36LS

Rok	Liczba podatników	Kwota odliczenia w mln zł
2022	146	17,1
2023	139	13,9
2024	146	13,4

Źródło: dane wg stanu na 10 lutego 2026 r.

Wykres 3. Odliczenie z tytułu kosztów uzyskania przychodów poniesionych na robotyzację

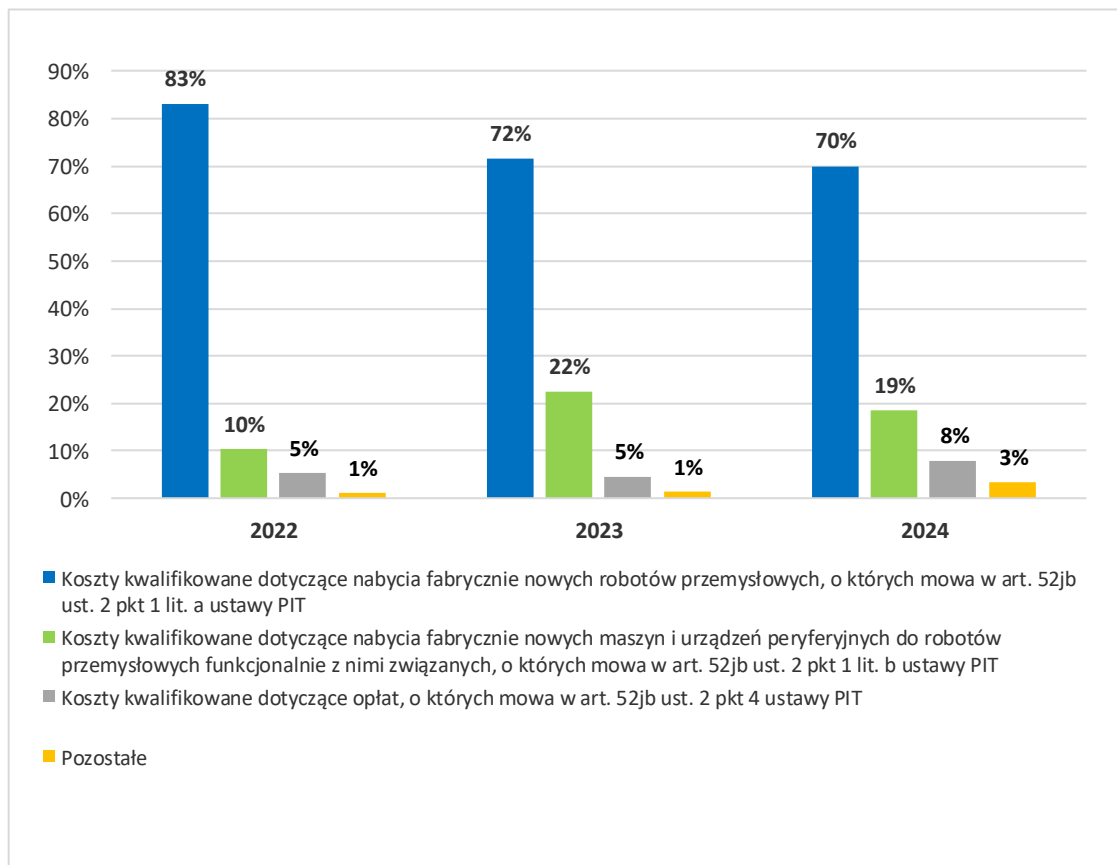
Tab. 5 Koszty kwalifikowane, o których mowa w art. 52jb ust. 1 i 2 ustawy o PIT

Rodzaj kosztów kwalifikowanych	2022		2023		2024	
	Liczba podatników	Kwota w mln zł	Liczba podatników	Kwota w mln zł	Liczba podatników	Kwota w mln zł

Koszty nabycia fabrycznie nowych robotów przemysłowych (art. 52jb ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy o PIT)	102	25,5	101	19,4	105	21,2
Koszty nabycia fabrycznie nowych maszyn i urządzeń peryferyjnych do robotów przemysłowych funkcjonalnie z nimi związanych (art. 52jb ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy o PIT)	28	3,2	24	6,1	24	5,6
Koszty nabycia fabrycznie nowych maszyn, urządzeń oraz innych rzeczy, funkcjonalnie związanych z robotami przemysłowymi, służących zapewnieniu ergonomii oraz bezpieczeństwa pracy w odniesieniu do stanowisk pracy, gdzie zachodzi interakcja człowieka z robotem przemysłowym (art. 52jb ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy o PIT)	11	0,3	8	0,2	9	0,1
Koszty nabycia fabrycznie nowych maszyn, urządzeń lub systemów służących do zdalnego zarządzania, diagnozowania, monitorowania lub serwisowania robotów przemysłowych (art. 52jb ust. 2 pkt 1 lit. d ustawy o PIT)	3	0,0	1	0,0	1	0,2
Koszty nabycia fabrycznie nowych urządzeń do interakcji pomiędzy człowiekiem a maszyną do robotów przemysłowych (art. 52jb ust. 2 pkt 1 lit. e ustawy o PIT)		0,0		0,0		0,0
Koszty nabycia wartości niematerialnych i prawnych, niezbędnych do poprawnego uruchomienia i przyjęcia do używania robotów przemysłowych oraz innych środków trwałych (art. 52jb ust. 2 pkt 2 ustawy o PIT)	2	0,0	3	0,1	1	0,2
Koszty nabycia usług szkoleniowych dotyczących robotów przemysłowych oraz innych środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych (art. 52jb ust. 2 pkt 3 ustawy o PIT)	2	0,0	4	0,1	8	0,5
Koszty opłat ustalonych w umowie leasingu, dotyczącej robotów przemysłowych oraz innych środków trwałych (art. 52jb ust. 2 pkt 4 ustawy o PIT)	15	1,7	11	1,2	8	2,4
Razem koszty kwalifikowane	115	30,7	118	27,1	124	30,2
Łączne koszty kwalifikowane podlegające odliczeniu w roku podatkowym na podstawie (art. 52jb ust. 1 i 2 ustawy o PIT)	115	15,3	118	13,5	124	15,1
Koszty kwalifikowane nieodliczone w poprzednich latach podlegające odliczeniu w roku podatkowym na podstawie (art. 52jb ust. 8 ustawy o PIT)	3	0,1	8	0,9	5	0,7
Koszty kwalifikowane do odliczenia w roku podatkowym (art. 52jb ustawy o PIT)	84	10,4	79	8,5	79	7,2

Tab.6 Koszty kwalifikowane, o których mowa w art. 52jb ust. 1 i 2 ustawy o PIT

Struktura kosztów kwalifikowanych	2022	2023	2024
Koszty nabycia fabrycznie nowych robotów przemysłowych (art. 52jb ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy o PIT)	83 %	72 %	70 %
Koszty nabycia fabrycznie nowych maszyn i urządzeń peryferyjnych do robotów przemysłowych funkcjonalnie z nimi związanych (art. 52jb ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy o PIT)	10 %	22 %	19 %
Koszty nabycia fabrycznie nowych maszyn, urządzeń oraz innych rzeczy, funkcjonalnie związanych z robotami przemysłowymi, służących zapewnieniu ergonomii oraz bezpieczeństwa pracy w odniesieniu do stanowisk pracy, gdzie zachodzi interakcja człowieka z robotem przemysłowym (art. 52jb ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy o PIT)	1 %	1 %	0 %
Koszty nabycia fabrycznie nowych maszyn, urządzeń lub systemów służących do zdalnego zarządzania, diagnozowania, monitorowania lub serwisowania robotów przemysłowych (art. 52jb ust. 2 pkt 1 lit. d ustawy o PIT)	0 %	0 %	1 %
Koszty nabycia fabrycznie nowych urządzeń do interakcji pomiędzy człowiekiem a maszyną do robotów przemysłowych (art. 52jb ust. 2 pkt 1 lit. e ustawy o PIT)	0 %	0 %	0 %
Koszty nabycia wartości niematerialnych i prawnych, niezbędnych do poprawnego uruchomienia i przyjęcia do używania robotów przemysłowych oraz innych środków trwałych (art. 52jb ust. 2 pkt 2 ustawy o PIT)	0 %	0 %	1 %
Koszty nabycia usług szkoleniowych dotyczących robotów przemysłowych oraz innych środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych (art. 52jb ust. 2 pkt 3 ustawy o PIT)	0 %	0 %	2 %
Koszty opłat ustalonych w umowie leasingu, dotyczącej robotów przemysłowych oraz innych środków trwałych (art. 52jb ust. 2 pkt 4 ustawy o PIT)	5 %	5 %	8 %
Razem koszty kwalifikowane	100 %	100 %	100 %

Wykres 4. Struktura kosztów kwalifikowanych

W celu oszacowania skutków finansowych projektowanego rozwiązania wykorzystano wskazane wyżej dane dotyczące wysokości odliczenia tej ulgi wykazanych przez podatników w rozliczeniu za 2024 r. Szacuje się, że pierwszy skutek wystąpi w 2028 r. (z rozliczenia za 2027 r.) w kwocie minus (-) 51,7 mln zł.

Szacowane skutki w poszczególnych latach

	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	2036	RAZEM
Skutek w mln zł	-51,7	-54,5	-57,3	-59,9	-63,2	-66,6	-70,1	-73,6	-77,2	-574,1

3. Likwidacja ulgi na Internet

Podatnicy PIT (rozliczający się na skali podatkowej i w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych) mogą odliczyć w ramach ulgi na Internet wydatki z tytułu użytkowania sieci, w wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 760 zł. Z ulgi można skorzystać przez dwa lata.

Wprowadzona ulga miała rekompensować uchylone z dniem 1 marca 2005 r. ustawą z dnia 16 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. poz. 113) zwolnienie w podatku od towarów i usług na:

- usługi transmisji danych i wiadomości świadczone na rzecz uczniów, studentów, szkół zakładów kształcenia nauczycieli, placówek oświatowych, szkół wyższych, wyższych szkół zawodowych i placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk oraz na rzecz państwowych i samorządowych instytucji kultury,
- usługi na dostęp wdzwaniany i szerokopasmowy do sieci Internet dla użytkowników indywidualnych nieprowadzących działalności gospodarczej na dostęp szerokopasmowy.

Obecnie dostęp do Internetu ma charakter powszechny, a konkurencja na rynku firm dostarczających Internet spowodowała obniżenie opłat za Internet.

W rozliczeniu PIT za 2024 r.:

- z ulgi skorzystało 465 tys. podatników,
- łączne odliczenie od dochodu/przychodu wyniosło 298 mln zł.

Powyższa kwota odliczenia stanowiła podstawę do wyliczenia skutków finansowych proponowanej zmiany. Uwzględniając zachowanie rocznych praw nabytych dla osób, które po raz pierwszy skorzystały z tego odliczenia w rozliczeniu podatku PIT za rok 2026, szacuje się, że pierwszy skutek wystąpi w 2028 r. (z rozliczenia za 2027 r.) w kwocie około + 25,9 mln zł.

Szacowane skutki w poszczególnych latach

	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	2036	RAZEM
Skutek w mln zł	25,9	54,6	57,4	60,0	63,3	66,7	70,2	73,7	77,4	549,2

4. Zwiększenie o 100 % limitu odliczenia ulgi podatkowej z tytułu krwiodawstwa (art. 26 ust. 1 pkt 9 lit. c ustawy o PIT).

Z odliczenia darowizny na cele krwiodawstwa w rozliczeniu za 2024 r.:

- skorzystało 196 tysięcy podatników rozliczających się na skali podatkowej i w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych,
- łączna kwota odliczenia wyniosła 44,3 mln zł, zmniejszając tym samym swoje zobowiązanie podatkowe w łącznej wysokości o 6,6 mln zł.

Powyższa kwota stanowiła podstawę do wyliczenia skutków finansowych proponowanej zmiany. Pierwszy skutek finansowy regulacji wystąpi w 2028 r. (z rozliczenia za 2027 r.) w kwocie „minus” 6,6 mln zł.

Szacowane skutki w poszczególnych latach

	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	2036	RAZEM
Skutek w mln zł	-6,6	-6,6	-6,6	-6,6	-6,6	-6,6	-6,6	-6,6	-6,6	-59,4

5. Likwidacja ulgi na ekspansję

W zeznaniach podatkowych za 2024 r.:

- w rozliczeniu PIT ulgę tę wykazało 300 podatników w kwocie 43,1 mln zł (odliczenie od dochodu)
- w rozliczeniu CIT 315 podatników w kwocie 136,1 mln zł.

Powyższa kwota odliczenia stanowiła podstawę do wyliczenia skutków finansowych proponowanej zmiany. Pierwszy skutek finansowy wystąpi w 2028 r. (z rozliczenia za 2027 r.) w kwocie + 41 mln zł

Szacowane skutki w poszczególnych latach

	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	2036	RAZEM
Skutek w mln zł	40,9	43,1	45,3	47,3	49,9	52,5	55,3	58,0	60,9	453,2

Szacując skutki budżetowe projektowanych rozwiązań uwzględniono wskaźniki makroekonomiczne określone w *Wytycznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą szacowania skutków finansowych projektowanych ustaw (Aktualizacja – maj 2026 r.)*.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	10,8	11,4	12,6	16,3	120,9
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	-19,3	-48	-53,4	-70,8	-489,8
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Przedłużenie przepisów regulujących tzw. ulgę na robotyzację. Zmiana ma na celu przedłużenie przepisów dot. ulgi na robotyzację na kolejne 10 lat podatkowych. Dzięki tej zmianie podatnicy nadal będą mogli skorzystać z odliczenia od podstawy obliczenia podatku kwoty stanowiącej do 50 % kosztów uzyskania przychodów poniesionych w roku podatkowym na robotyzację. Projekt przewiduje również uchylenie przepisów dotyczących tzw. ulgi na ekspansję. Ulga ta, wprowadzona z początkiem 2022 r. jako element pakietu preferencji podatkowych stanowiących odpowiedź na wyzwania okresu pandemii COVID-19, miała stanowić zachętę do zwiększania konkurencyjności polskich przedsiębiorców poprzez wejście na nowe rynki lub rozszerzenie oferty produktowej. Nadzwyczajne okoliczności społeczne i gospodarcze wywołane pandemią COVID-19 ustały, gdyż stan pandemii nie obowiązuje. Jednym z celów omawianej ulgi było zapewnienie wsparcia szczególnie małym podmiotom podejmującym ryzyko związane z ekspansją na zagraniczne rynki. Podkreślić należy, że omawiana preferencja podatkowa jedynie w ograniczonym stopniu pozwoliła na realizację wyznaczonych celów, gdyż nie stanowiła						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

		bezpośredniej zachęty do ekspansji, a jedynie zapewniła wsparcie tym podmiotom, które wejście na nowe rynki miały już w planach rozwoju, w zakresie typowo wykonywanych czynności gospodarczych. Funkcjonowanie omawianej ulgi prowadzi do powstania tzw. efektu jałowej straty (<i>deadweight effect</i>), polegającego na finansowaniu ze środków publicznych przedsięwzięć, które i tak zostałyby zrealizowane przez przedsiębiorców w ramach zwykłego toku prowadzonej działalności, niezależnie od istnienia zachęty podatkowej. W takich przypadkach preferencja nie pełni funkcji bodźca skłaniającego do podjęcia dodatkowej aktywności gospodarczej, lecz jedynie obniża obciążenia podatkowe działań już zaplanowanych, nie generując przy tym nowej wartości dodanej dla gospodarki.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Ulga na Internet została wprowadzona w 2005 r. w okresie ograniczonego dostępu do usług cyfrowych. Ulga ta miała na celu przeciwdziałanie wykluczeniu cyfrowemu oraz upowszechnienie dostępu do sieci internetowej. Obecnie dostęp do Internetu ma charakter powszechny. Potwierdza to informacja z 21 października 2025 r. z Głównego Urzędu Statystycznego, z której wynika, że w 2025 r. dostęp do Internetu posiadało aż 96,2 % gospodarstw domowych (link: https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/nauka-i-technika-spoleczenstwo-informacyjne/spoleczenstwo-informacyjne-w-polsce-w-2025-r-2,15.html). Należy również zauważyć, że z ulgi na Internet można korzystać wyłącznie przez dwa kolejno po sobie następujące lata podatkowe. Z tego względu nie stanowi ona trwałego instrumentu rekompensowania wzrostu kosztów dostępu do Internetu ani wsparcia obywateli (w tym rodzin i gospodarstw domowych) znajdujących się w trudniejszej sytuacji ekonomicznej. Ulga nie jest także uzależniona od wysokości dochodów podatnika, a zatem jej konstrukcja nie jest ukierunkowana na wsparcie osób o najniższych dochodach, bowiem obecnie przy stosunkowo wysokiej kwocie wolnej, nie występuje w tych gospodarstwach podatek należny umożliwiający rozliczenie tej ulgi. W konsekwencji uchylenie ulgi co do zasady nie wpłynie na dochody mniej zamożnych obywateli, rodzin i gospodarstw domowych, w tym osób niepełnosprawnych oraz osób starszych. Zwiększenie limitu odliczenia ulgi podatkowej z tytułu krwiodawstwa, będzie miało pozytywny wpływ na obywateli (w tym rodzinę i gospodarstwo domowe), gdyż przyczyni się lepszemu ukierunkowaniu preferencji podatkowych na działania o istotnym znaczeniu społecznym i zdrowotnym. Zwiększenie odliczenia wpłynie pozytywnie na dochody honorowych dawców krwi, ale co do zasady nie będzie wywoływało skutków dla osób starszych i z niepełnosprawnościami, z uwagi na wymogi zdrowotne, fizjologiczne oraz wieku honorowego dawcy krwi.
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Omówiono w pkt 6 do OSR	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronicznej.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz: Projektowane regulacje nie wpłyną na zwiększenie obciążeń informacyjnych podatników, nie spowodują też zwiększenia nakładu pracy po stronie administracji podatkowej. Mogą natomiast obniżyć obciążenia administracyjne związane z obsługą likwidowanych preferencji.	
9. Wpływ na rynek pracy	
Proponowane regulacje nie mają bezpośredniego wpływu na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:
	☐ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane zmiany w kontekście likwidacji ulgi na Internet będą wymagały zmiany formularza PIT-O, i co za tym idzie dostosowania systemów informatycznych. Zwiększenie limitu odliczenia ulgi podatkowej z tytułu krwiodawstwa może przyczynić się do zwiększenia liczby honorowych dawców krwi oraz ilości oddawanej krwi i jej składników, co w konsekwencji wpłynie na poprawę bezpieczeństwa zdrowotnego obywateli.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Przepisy ustawy wejdą w życie, co do zasady, z dniem 1 stycznia 2027 r. z uwagi na fakt, że przepisy dotyczące ulgi na robotyzację mają charakter epizodyczny i aby zachować ciągłość obowiązywania przepisów konieczne jest obowiązywanie przepisów powyższej ustawy od 1 stycznia 2027r. Zachowanie ciągłości obowiązywania przepisów jest istotne z uwagi na proces planowania inwestycji w przedsiębiorstwach. Ponadto, dostępność instrumentów polityki gospodarczej wpływa również pośrednio na atrakcyjność inwestycyjną kraju. Z kolei likwidacja ulgi na Internet wynika z tego, że ulga wyczerpała swoją formułę, tj. zrealizowała cel, jakim było upowszechnienie dostępu do sieci internetowej. Zmiana prawa w tym zakresie nie doprowadzi do niespodziewanego pogorszenia sytuacji finansowej podatnika. Z ulgi można korzystać przez dwa lata. Projekt zapewnia podatnikom kontynuację odliczenia w roku kolejnym, aby zachować prawa nabyte. Należy mieć także na uwadze, że w obecnych uwarunkowaniach makroekonomicznych (Polska objęta jest procedurą nadmiernego deficytu) i geopolitycznych proponowane rozwiązania podatkowe powinny być zbilansowane. Uchylenie ulgi pozwoli zatem na zbilansowanie proponowanych w projekcie korzystnych rozwiązań dla podatników zawartych w projekcie, tj. na podniesienie o 100 % limitu odliczeń dla krwiodawców, leży zatem w interesie podatników i jest uzasadnione interesem publicznym (zwiększenie donacji krwi, poprawa bezpieczeństwa zdrowotnego obywateli). Również uchylenie od 1 stycznia 2027 r. ulgi na ekspansję jest uzasadnione interesem publicznym, gdyż dalsze utrzymywanie ulgi, która utraciła swoje pierwotne uzasadnienie jest niecelowe z perspektywy fiskalnej. Podatnicy, którzy rozpoczęli już korzystanie z tej ulgi zachowują prawo do jej rozliczania w kolejnych latach, zatem jej uchylenie będzie oddziaływać jedynie w odniesieniu do nowych nieponiesionych jeszcze kosztów, co również oznacza, że nie doprowadzi to do niespodziewanego pogorszenia sytuacji finansowej podatnika.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Nie przewiduje się przeprowadzania ewaluacji efektów wszystkich projektowanych rozwiązań. Ewaluacja, w zakresie przedłużenia przepisów dotyczących ulgi na robotyzację przewidywana jest po 8 latach, od wejścia w życie przepisów przedłużających tę preferencję. Zaproponowany okres ewaluacji w zakresie ulgi na robotyzację wynika bezpośrednio z konstrukcji ulgi, tj. możliwości odliczenia kosztów w zeznaniach	

składanych za kolejno następujące po sobie sześć lat podatkowych następujących bezpośrednio po roku, w którym podatnik skorzystał lub miał prawo skorzystać z odliczenia w przypadku gdy podatnik poniósł za rok podatkowym stratę albo wielkość dochodu podatnika jest niższa od przysługujących mu odliczeń.

Do publicznej wiadomości podawane będą wyniki rocznego rozliczenia podatku PIT i CIT, zawierające m.in. skalę wykorzystania poszczególnych preferencji podatkowych, po wprowadzeniu projektowanych zmian, tj.;

- liczba podatników korzystających z ulgi na robotyzację oraz kwota odliczenia z tego tytułu,
- liczba podatników/dawców korzystających z odliczenia ulgi podatkowej z tytułu krwiodawstwa oraz kwota odliczenia.

Wpływy z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych jak i podatku dochodowego od osób prawnych, uwzględniające skutki likwidowanych ulg, będą na bieżąco monitorowane i analizowane w corocznych sprawozdaniach budżetowych.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

RAPORT Z KONSULTACJI I OPINIOWANIA
projektu ustawy
o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku
dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od
niektórych przychodów osiągniętych przez osoby fizyczne (UD461)

1. Omówienie wyników konsultacji publicznych i opiniowania

Stosownie do art. 5 ustawy z 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) oraz stosownie do § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

W ramach konsultacji publicznych projekt został przekazany następującym organizacjom:

1. Business Centre Club
2. Konfederacja „Lewiatan”
3. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców
4. Pracodawcy RP
5. Krajowa Rada Doradców Podatkowych
6. Stowarzyszenie Księgowych w Polsce – Zarząd Główny
7. Krajowa Izba Gospodarcza
8. Polska Rada Biznesu
9. Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw
10. Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości
11. Polska Fundacja Rozwoju
12. UNICORN Europejska Unia Małych i Średnich Przedsiębiorstw
13. Fundacja Rozwoju Rachunkowości w Polsce
14. Związek Rzemiosła Polskiego
15. Krajowa Izba Biur Rachunkowych
16. Polska Izba Dual Use
17. NSZZ „Solidarność”
18. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
19. Forum Związków Zawodowych
20. Federacja Przedsiębiorców Polskich
21. Polskie Towarzystwo Gospodarcze

W celu zaopiniowania projekt otrzymały:

1. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego
2. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców
3. Rada Dialogu Społecznego

W ramach konsultacji publicznych uwagi zgłosiły następujące podmioty:

1. NSZZ Ciepłowników w Polsce
2. Związek Pracodawców Polska Miedź
3. Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji
4. NSZZ Solidarność
5. OPZZ
6. Konfederacja Lewiatan
7. ZNP
8. Pracodawcy RP

Zestawienie zgłoszonych uwag oraz stanowisko projektodawcy prezentuje tabela.

2. Informacja o okresie przeprowadzenia konsultacji publicznych i opiniowania i terminie wyznaczonym do zajęcia stanowiska

Konsultacje projektu ustawy rozpoczęły się 28 sierpnia 2026 r. i trwały 14 dni.

3. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt ustawy nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

4. Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Załącznik do raportu z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (UD461)

Lp.	Jednostka redakcyjna	Podmiot, który przedstawił stanowisko/opinię	Stanowisko/opinia podmiotu	Stanowisko MF
1.	Art. 1 pkt 1 lit. a tiret pierwsze Art. 1 pkt 1 lit b.	Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”	Negatywna ocena propozycji likwidacji ulgi na Internet. Przy ocenie powszechności dostępu i użytkowania trzeba uwzględniać również fakt, iż dla sporego odsetka użytkowników Internet stanowi narzędzie do pracy zdalnej oraz umożliwia podnoszenie kwalifikacji i kontakt z e-administracją. Zdaniem NSZZ „Solidarność”, biorąc po uwagę wejście w życie ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o zmianie ustawy - Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 240), która wprowadziła do Kodeksu pracy pracę zdalną — państwo powinno pójść znacznie dalej niż stosowanie określonej czasowo ulgi na Internet i umożliwić osobom wykonującym pracę zarobkową odliczenie kosztów Internetu jako kosztów uzyskania przychodu. Związek od lat postuluje zwiększenie wysokości kosztów uzyskania przychodu, więc możliwość ich zwiększenia poprzez odliczenie kosztów Internetu byłoby krokiem w dobrym kierunku.	Uwaga niezasadna Odnosząc się do postulatu umożliwienia osobom wykonującym pracę zarobkową odliczania wydatków ponoszonych na dostęp do sieci Internet, w ramach kosztów uzyskania przychodów (KUP), zauważamy, że obowiązujące przepisy ustawy PIT określają KUP ze stosunku pracy w sposób zryczałtowany. Ich wysokość nie jest uzależniona zatem od rodzaju ani wysokości ponoszonych przez pracownika wydatków związanych z wykonywaniem pracy. Umożliwienie dodatkowego uwzględnienia wydatków związanych z dostępem do Internetu stanowiłoby zatem odejście od przyjętej konstrukcji zryczałtowanych KUP. Jednocześnie zauważamy, że przepisy Kodeksu pracy dotyczące pracy zdalnej, odrębnie regulują kwestie kosztów ponoszonych w związku z jej wykonywaniem, bowiem pracodawca zgodnie z art. 67 ustawy Kodeks pracy jest zobowiązany pokryć min. koszty energii elektrycznej oraz usług telekomunikacyjnych niezbędnych do wykonywania tej pracy. Przepisy, w tym zakresie przewidują możliwość ustalenia ekwiwalentu pieniężnego lub ryczałtu odpowiadającego przewidywanym kosztom ponoszonym przez pracownika w związku z wykonywaniem pracy zdalnej. Co istotne, pokrycie tych kosztów i wypłata ekwiwalentu pieniężnego lub ryczałtu nie stanowią przychodu w rozumieniu przepisów ustawy PIT. Należy również zauważyć, że z ulgi internetowej, w obecnym brzmieniu ustawy, podatnik może korzystać jedynie przez dwa następujące po sobie lata podatkowe, co dodatkowo przemawia przeciwko traktowaniu tej ulgi jako instrumentu

				służącemu stałemu rekompensowaniu kosztów dostępu do Internetu ponoszonych w związku z wykonywaniem pracy. W konsekwencji, okoliczność, że dostęp do sieci Internet jest obecnie powszechnie wykorzystywany m.in. do wykonywania pracy zdalnej, nie uzasadnia jej utrzymywania lub zastępowania jej odliczeniem w ramach KUP ze stosunku pracy. Jak wskazano w uzasadnieniu do projektu ustawy, cel, dla którego wprowadzono ulgę na Internet, został zrealizowany, co uzasadnia rezygnację z dalszego jej funkcjonowania. Co istotne, z uwagi na konieczność ochrony praw nabytych, osoby, które po raz pierwszy skorzystają z tej ulgi za rok poprzedzający rok wejścia w życie ustawy, zachowają prawo do dokonania tego odliczenia również w kolejnym roku.
2.	-	Niezależny Samorządny Związek Ciepłowników w Polsce	Przesłane uwagi nie odnoszą się do rozwiązań przewidzianych w projekcie ustawy, a jedynie zawierają nowe propozycje dodania zmian, w tym: - zwiększenia limitu odliczenia składek na związki zawodowe z 840 zł do 1000 zł - podwyższenia kwoty zwolnienia z PIT wartości świadczeń otrzymanych przez pracownika sfinansowanych z ZFŚS z 1000 do 2000 zł.	Uwaga niezasadna Propozycje wykraczają poza zakres przedmiotowy projektowanej ustawy. Ich wprowadzenie wiązałoby się z dodatkowymi skutkami finansowymi dla sektora finansów publicznych, przy czym w ramach zgłoszonych uwag nie przedstawiono rozwiązań pozwalających na zrekompensowanie wynikającego z nich ubytku dochodów sektora finansów publicznych.
3.	Art. 7	Związek Pracodawców Polska Miedź	Zaproponowane brzmienie przepisu nie jest zrozumiałe. Mając na uwadze treść uzasadnienia można przypuszczać, że jest ono związane z uchYLENIEM ust. 5a w art. 38eb ustawy zmienianej w art. 2 analizowanego projektu. Mając jednak na uwadze, iż przepis ten wskazywał jakie koszty nie podlegają odliczeniu, a tym samym nie stanowią podstawy do skorzystania z ulgi, nie widzimy związku pomiędzy uchYLENIEM tego przepisu, a podatnikami, którzy skorzystali lub mieli prawo skorzystać z odliczenia w brzmieniu dotychczasowym. Wnosimy o przeformułowanie treści art. 7 projektu ustawy. Z obecnego brzmienia proponowanego przepisu nie jest zrozumiałe, jakiego przypadku miał dotyczyć. Brak możliwości zaproponowania nowego brzmienia	Uwaga zasadna Uwaga została uwzględniona poprzez zaproponowanie nowego brzmienia art.7.

4.	Uzasadnienie (pkt II.4), OSR	OPZZ	Projekt wydłuża okres obowiązywania ulgi na robotyzację na kolejne 10 lat, doprecyzowuje definicję kosztu kwalifikowanego oraz uchyla klauzulę DNSH (Do No Significant Harm), która dotychczas wiązała ulgę ze zobowiązaniami środowiskowymi Krajowego Planu Odbudowy. OPZZ z niepokojem odnotowuje, że żadna z proponowanych w projekcie zmian nie wprowadza warunku dotyczącego ochrony miejsc pracy, obowiązków informacyjnych lub konsultacyjnych wobec pracowników i związków zawodowych, czy też mechanizmu monitorowania wpływu ulgi na zatrudnienie. Co więcej, likwiduje się istniejący warunek środowiskowy, nie zastępując go żadnym innym warunkiem, np. o charakterze społecznym. OPZZ zauważa ponadto, że Ocena Skutków Regulacji (pkt 9) stwierdza wprost, że „proponowane regulacje nie mają bezpośredniego wpływu na rynek pracy”. Jednocześnie w części opisowej Uzasadnienia (pkt II.4) projektodawca przywołuje, jako argument prozatrudnieniowy, badanie dotyczące Niemiec, sugerujące, że zachęty fiskalne związane z robotyzacją mogą prowadzić również do wzrostu zatrudnienia. Projekt nie proponuje jednak żadnego mechanizmu, który pozwoliłby projektodawcy monitorować ten efekt w praktyce. Ewaluacja funkcjonowania przedłużonej ulgi przewidziana jest dopiero po 8 latach od wejścia w życie zmian (pkt 12 OSR), a więc praktycznie pod koniec okresu jej obowiązywania, co uniemożliwia korektę proponowanych w projekcie rozwiązań, nawet gdyby okazały się one niekorzystne dla rynku pracy. Warto także wskazać, że dane zawarte w tabelach 2-3 i 5-6 OSR pokazują, na co faktycznie przeznaczane są środki w ramach ulgi na robotyzację. Kategorie bezpośrednio związane z jakością i bezpieczeństwem miejsc pracy pozostają na bardzo niskim poziomie zarówno w podatku PIT, jak i CIT: wydatki na ergonomię i bezpieczeństwo pracy przy stanowiskach z robotem stanowiły w 2024 r. 1% kosztów kwalifikowanych w CIT i poniżej 1% w PIT, a usługi szkoleniowe dla pracowników – odpowiednio poniżej 1% i 2%. W tym samym czasie zakup fabrycznie nowych robotów	Uwaga niezasadna Wprowadzenie proponowanych mechanizmów przez OPZZ wykracza poza zakres projektu. Proponowane mechanizmy wymagałyby zmiany konstrukcji ulgi podatkowej. Zmiany takie jak wprowadzenie obowiązków informacyjnych lub konsultacyjnych wobec pracowników i związków zawodowych czy też monitorowanie bezpośredniego wpływu ulgi na zatrudnienie byłoby możliwe przy wprowadzeniu dodatkowych obowiązków administracyjnych o charakterze wniosków/ decyzji poprzedzających możliwość skorzystania z ulgi na robotyzację. Powyższa procedura byłaby niespójna z ukształtowanym w ustawie PIT i CIT mechanizmem korzystania z ulg podatkowych. Na ogół, powyższy mechanizm ma zastosowanie do preferencji o charakterze zwolnień podatkowych, a nie ulg podatkowych. Wprowadzenie obowiązku corocznego raportowania przez podatników korzystających z ulgi na robotyzację danych o liczbie miejsc pracy w podmiotach korzystających z odliczenia, w celu umożliwienia monitorowania jej wpływu na zatrudnienie oraz powiązanie możliwości skorzystania z ulgi z obowiązkiem informowania i konsultowania z przedstawicielami pracowników planów robotyzacji jest niemożliwe przy obecnej konstrukcji ulgi na robotyzację. W odniesieniu do postulatu dotyczącego przeprowadzenia ewaluacji skuteczności i skutków społecznych ulgi w połowie okresu jej obowiązywania należy zauważyć, że proponowany w OSR okres ewaluacji ulgi wynika z jej konstrukcji, tj. możliwości odliczenia kosztów w zeznaniach składanych za kolejno następujące po sobie sześć lat podatkowych następujących bezpośrednio po roku, w którym podatnik skorzystał lub miał prawo skorzystać z odliczenia w przypadku, gdy podatnik poniósł za rok podatkowy stratę albo wielkość dochodu podatnika jest niższa od przysługujących mu odliczeń. Ponadto, uwzględniając czasowy charakter ulgi na robotyzację oraz zewnętrzne szoki makroekonomiczne (np. wojna w Ukrainie, powódź w Polsce, zwiększające się ceny energii i surowców) dane dotyczące liczby nowo instalowanych robotów przemysłowych prezentowane przez
----	------------------------------	-------------	--	--

		przemysłowych pochłoniął 89% wydatków w CIT i 70% w PIT. W ocenie OPZZ powyższa struktura wydatkowania potwierdza, że ulga na robotyzację nie funkcjonuje w praktyce jako instrument wzmacniający bezpieczeństwo pracy i przekwalifikowanie pracowników. OPZZ wskazuje ponadto, że dostępne dane nie potwierdzają jednoznacznie skuteczności ulgi w zwiększaniu robotyzacji polskiego przemysłu, co powinno skłonić projektodawcę do większej ostrożności przy podejmowaniu decyzji o jej przedłużeniu na kolejne 10 lat bez zmiany zasad jej udzielania. Niezależnie od danych zawartych w OSR, dane Międzynarodowej Federacji Robotyki (IFR) wskazują, że liczba nowo instalowanych robotów przemysłowych w Polsce spada nieprzerwanie od momentu wprowadzenia ulgi: z 3532 w 2021r. do 3082 w 2022r., 2685 w 2023r. oraz 2344 w 2024r. Gęstość robotyzacji polskiego przemysłu (81 robotów na 10 tys. pracowników) pozostaje istotnie niższa od średniej europejskiej (148) i światowej (177). OPZZ zwraca ponadto uwagę, że Europejska Konfederacja Związków Zawodowych (ETUC), której organizacją członkowską jest OPZZ, konsekwentnie domaga się, aby dotacje i ulgi podatkowe dla przedsiębiorstw były powiązane z warunkami społecznymi oraz obowiązkiem prowadzenia rzeczywistego dialogu społecznego z przedstawicielami pracowników, a w przypadku podmiotów nieprzestrzegających standardów pracowniczych, z wykluczeniem z dostępu do pomocy publicznej. Projekt ustawy nie przewiduje żadnego mechanizmu warunkowości o takim charakterze. W związku z tym OPZZ postuluje wprowadzenie obowiązku corocznego raportowania przez podatników korzystających z ulgi na robotyzację danych o liczbie miejsc pracy w podmiotach korzystających z odliczenia, w celu umożliwienia rzeczywistego monitorowania jej wpływu na zatrudnienie. Ważne jest ponadto wprowadzenie mechanizmu warunkowości, analogicznego do uchylanej klauzuli DNSH, czyli powiązania możliwości skorzystania z ulgi z obowiązkiem informowania i konsultowania z przedstawicielami pracowników planów robotyzacji przekraczających określony próg. Ponadto OPZZ	Międzynarodową Federację Robotyki (IFR) nie przesądzają jednoznacznie o braku skuteczności ulgi w zwiększaniu robotyzacji polskiego przemysłu.
--	--	--	---

			postuluje przeprowadzenie ewaluacji skuteczności i skutków społecznych ulgi w połowie okresu jej obowiązywania.	
5.	Art. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie	OPZZ	OPZZ popiera zwiększenie limitu odliczenia ulgi podatkowej z tytułu krwiodawstwa.	Uwaga pozytywna
6.	Art. 1 pkt 1 lit. a tiret pierwsze Art. 1 pkt 1 lit b.	OPZZ	OPZZ postuluje utrzymanie obowiązywania ulgi na Internet, kwestionując, że cel dla którego została wprowadzona został w pełni zrealizowany. Wg OPZZ powszechny dostęp do infrastruktury internetowej, mierzony odsetkiem gospodarstw domowych posiadających łącze, nie jest tożsamy z faktycznym wyeliminowaniem wykluczenia cyfrowego, w szczególności wśród osób starszych oraz mieszkańców wsi. Powołano się na badanie rynkowe „Włączenie cyfrowe” (2022 r.), z którego wynika, że aż 15% Polaków nigdy nie korzystało z Internetu. Wskaźnik ten jest istotnie wyższy niż średnia unijna (9%). Wykluczonych cyfrowo pozostawało w 2022 r. około 3,8 mln Polaków, przy czym w tej grupie 80% stanowiły osoby w wieku 55-74 lata, 63% osoby niezamożne, a 55% mieszkańcy wsi. Jako główne przyczyny wykluczenia cyfrowego badani wskazywali zbyt niski budżet na zakup sprzętu (82%) lub dostęp do sieci (15%) oraz brak wystarczających kompetencji cyfrowych (52%). Informacje te potwierdzają najnowsze dane Głównego Urzędu Statystycznego, z których wynika, że problem ma dziś charakter przede wszystkim kompetencyjny. W 2024 r. jedynie 87,6% osób w wieku 16-74 lata regularnie korzystało z Internetu, a tylko 50% Polaków posiadało co najmniej podstawowe umiejętności cyfrowe. Niemal połowa populacji (49,7%) legitymowała się podstawowym lub niższym poziomem ogólnych umiejętności cyfrowych, a 4% nie posiadało ich wcale. W ocenie OPZZ wykluczenie cyfrowe w Polsce nie zostało zatem wyeliminowane, lecz zmieniło swój charakter. Zmniejszył się problem dostępności do infrastruktury technicznej, ale wciąż istotny są problemy kompetencji i motywacji, które dotyczą w szczególności osoby starsze, niezamożne i mieszkające na wsi, a więc grupy najbardziej wrażliwe na skutki likwidacji ulgi podatkowej.	Uwaga niezasadna Przedstawione argumenty nie uzasadniają odstąpienia od projektowanej likwidacji ulgi internetowej. Jak wskazano w uzasadnieniu do projektu ustawy, ulga została wprowadzona w 2005 r. przede wszystkim w celu upowszechnienia dostępu do Internetu i przeciwdziałania wykluczeniu cyfrowemu w ówczesnych uwarunkowaniach społecznych i gospodarczych. Znaczący wzrost dostępności i powszechności korzystania z Internetu wskazuje, że pierwotny cel tej preferencji został już osiągnięty. Przywołane w uwadze dane wskazujące, że współczesne wykluczenie cyfrowe ma w znacznej mierze charakter kompetencyjny, nie przemawiają za utrzymaniem ulgi na Internet. Odliczenie wydatków na dostęp do Internetu nie jest bowiem instrumentem służącym podnoszeniu kompetencji cyfrowych podatników. Należy również zauważyć, że z ulgi na Internet można korzystać wyłącznie przez dwa kolejno po sobie następujące lata podatkowe. Z tego względu nie stanowi ona trwałego instrumentu rekompensowania wzrostu kosztów dostępu do Internetu ani wsparcia gospodarstw znajdujących się w trudniejszej sytuacji ekonomicznej. Ulga nie jest także uzależniona od wysokości dochodów podatnika, a zatem jej konstrukcja nie jest ukierunkowana na wsparcie osób o najniższych dochodach. Co więcej przy obecnej konstrukcji skali podatkowej i wysokiej kwocie wolnej od podatku, osoby osiągające najniższe dochody mogą nie uzyskiwać realnej korzyści podatkowej z tej ulgi, ponieważ ich dochody już bez zastosowania ulgi nie generują podatku należnego. Z kolei wzrost liczby podatników korzystających z ulgi w poszczególnych latach nie przesądza o aktualności celu, dla

		Poza wymiarem kompetencyjnym, problem nierówności ujawnia się także w samym dostępie do infrastruktury w zależności od sytuacji dochodowej gospodarstwa domowego. Według Głównego Urzędu Statystycznego, w grupie gospodarstw domowych o najniższych dochodach (I grupa kwintylowa) dostęp do Internetu w 2025 r. miało 89,7% gospodarstw, natomiast w grupie o najwyższych dochodach (V grupa kwintylowa) 97%. Szeroki dostęp do Internetu nie oznacza, że koszty związane z jego wykorzystaniem są obojętne dla budżetów gospodarstw domowych, zwłaszcza o najniższych dochodach, co uzasadnia dalsze utrzymanie ulgi. Obecnie ulga pełni ważną funkcję społeczną związaną z łagodzeniem rosnących kosztów bytowych gospodarstw domowych. W strukturze przeciętnych miesięcznych wydatków na 1 osobę wydatki na łączność wynosiły 3,8%. Koszty dostępu do sieci Internet rosną, bowiem operatorzy od dłuższego czasu podwyższają ceny oferowanych usług. Ceny usług informacyjno-telekomunikacyjnych w lipcu 2026 r. wzrosły w porównaniu do analogicznego miesiąca roku ubiegłego o 6,1%, natomiast usługi dostępu do Internetu i przechowywania danych w sieci o 7,7%. Należy oczekiwać, że w perspektywie czasu trend wzrostu kosztów użytkowania sieci będzie kontynuowany. Zwiększają się bowiem koszty dostawców tej usługi w związku z koniecznymi inwestycjami w infrastrukturę, sprzęt i nowe technologie, które zostaną odzwierciedlone w cenie dla klientów. Użytkownicy, poza kosztem dostępu do sieci, także ponoszą coraz większe koszty użytkowania sieci Internet związane ze sprzętem, dostępem do platform i aplikacji oraz cyberbezpieczeństwem. Nie można również wykluczyć w przyszłości niekorzystnych dla użytkowników sieci Internet zmian w opłatach za transmisję danych w związku ze zwiększającą się skalą i kosztami wykorzystania sztucznej inteligencji czy chmur obliczeniowych. Dalszy wzrost kosztów dostępu do Internetu i transmisji danych stanowiłby dodatkowe obciążenie dla gospodarstw domowych, szczególnie tych o najniższych dochodach, które już obecnie mają trudności z pokrywaniem podstawowych kosztów utrzymania. Skala tego problemu znajduje odzwierciedlenie w danych dotyczących udziału	którego ulga została pierwotnie wprowadzona ani o zasadności jej utrzymywania. Odnosząc się natomiast do porównania ulgi internetowej z ulgą na robotyzację, należy wskazać, że są to instrumenty o odmiennych celach, konstrukcji i grupach adresatów, wobec czego ocena zasadności dalszego funkcjonowania każdej z tych preferencji dokonywana jest z uwzględnieniem właściwych dla każdej z nich przesłanek i nie może być oparta wyłącznie na porównaniu ich skutków finansowych dla budżetu państwa. Co istotne, z uwagi na konieczność ochrony praw nabytych, osoby, które po raz pierwszy skorzystają z tej ulgi za rok poprzedzający rok wejścia w życie ustawy, zachowają prawo do dokonania tego odliczenia również w kolejnym roku. W odniesieniu natomiast do uwagi, w której OPZZ wskazuje, że w przypadku podtrzymania przez ustawodawcę decyzji o likwidacji ulgi na Internet, OPZZ postuluje przeznaczenie środków budżetowych uzyskanych w rezultacie tej zmiany na inwestycje publiczne w działania zwiększające umiejętności cyfrowe społeczeństwa, które obecnie są niskie, oraz upowszechnienie wiedzy dotyczącej zasad bezpiecznego korzystania z sieci w społeczeństwie, informujemy, że postulat ten wykracza poza zakres przedmiotowy ustawy. Należy wskazać, że dochody podatkowe co do zasady nie są przypisywane do finansowania konkretnych wydatków budżetowych, a decyzje dotyczące kierunków i wysokości wydatków publicznych podejmowane są w ramach procesu budżetowego.
--	--	---	--

			wydatków w dochodzie rozporządzalnym. Udział wydatków w dochodzie rozporządzalnym w grupie kwintylowej o najniższych dochodach wynosił w 2025 r. 117,9% (w 2024 r. 113,2%), co oznacza, że gospodarstwa najbiedniejsze do pewnego stopnia zmuszone były korzystać ze swoich oszczędności lub pożyczek czy kredytów. Dochodem rozporządzalnym na osobę wynoszącym poniżej 2000 zł dysponowało aż 15,7% gospodarstw domowych. Rośnie zasięg zagrożenia ubóstwem skrajnym w gospodarstwach domowych, który GUS szacuje na 5,3% osób (w 2024 r. 5,2%), a także ubóstwem względnym 13,5% (wobec 13,3% w 2024 r.), natomiast zasięg zagrożenia niedostatkiem wyniósł w poprzednim roku aż 40,3%. W 2025 r. wzrosło również zróżnicowanie dochodów na osobę w gospodarstwach domowych, mierzone współczynnikiem Giniego (0,307). W tej sytuacji każde dodatkowe obciążenie podatników PIT kosztami usług cyfrowych może pogłębiać skalę wykluczenia cyfrowego i nierówności społecznych. Z uzasadnienia projektu ustawy wynika, że w 2024 r. z ulgi na Internet skorzystało 465 tys. podatników PIT, a łączne odliczenie od dochodu/przychodu wyniosło 298 mln zł. Dane Ministerstwa Finansów za lata 2023-2024 wskazują jednak, że liczba korzystających z ulgi wzrosła z 423,8 tys. w 2023 r. do 450,9 tys. w 2024 r. Dane te wskazują na rosnące, a nie malejące zainteresowanie ulgą, co stoi w sprzeczności z tezą projektodawcy o jej wygasającym znaczeniu. OPZZ zwraca przy tym uwagę, że projektodawca nie przedstawił żadnych danych charakteryzujących grupę 465 tys. osób korzystających z ulgi, np. w rozbiciu na dochód, wiek czy miejsce zamieszkania. Bez tych danych nie można w pełni ocenić, w jakim stopniu likwidacja ulgi dotknie gospodarstwa domowe o niższych dochodach, a w jakim pozostałych podatników. W tej sytuacji OPZZ postuluje uzupełnienie OSR o analizę wskazującą, kto korzysta z ulgi (według dochodu). OPZZ wskazuje ponadto na niespójność w zakresie argumentacji związanej z kryterium fiskalnym. Koszt likwidowanej ulgi internetowej dla budżetu państwa wynosi około 25,9 mln zł rocznie i dotyczy blisko 500 tys. obywateli. Tymczasem ten sam projekt przedłuża na kolejne 10 lat ulgę	
--	--	--	---	--

			na robotyzację, z której w zdecydowanej większości korzystają duże przedsiębiorstwa (w 2024 r. 301 podatników CIT odliczyło 212,5 mln zł; 146 podatników PIT odliczyło 13,4 mln zł). Argument, że utrzymanie ulgi na Internet „powoduje uszczuplenie dochodów budżetu państwa”, przywołany jako uzasadnienie likwidacji ulgi internetowej, nie jest w projekcie stosowany wobec znacznie kosztowniejszej preferencji podatkowej, z której korzystają tylko przedsiębiorcy. W przypadku podtrzymania przez ustawodawcę decyzji o likwidacji ulgi na Internet, OPZZ postuluje przeznaczenie środków budżetowych uzyskanych w rezultacie tej zmiany na inwestycje publiczne w działania zwiększające umiejętności cyfrowe społeczeństwa, które obecnie są niskie, oraz upowszechnienie wiedzy dotyczącej zasad bezpiecznego korzystania z sieci w społeczeństwie.	
7.	Art. 1 pkt 1 lit. a tiret pierwsze Art. 1 pkt 1 lit b.	Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji	KIGEiT negatywnie ocenia propozycję likwidacji ulgi na Internet, wskazując, że jest ona instrumentem wspierającym proces cyfryzacji państwa i przeciwdziałającym wykluczeniu cyfrowemu. W ocenie KIGEiT ulga może zachęcać do korzystania z usług internetowych, w tym usług o wyższej jakości, ułatwiając korzystanie z cyfrowych usług publicznych, kontakty społeczne i prowadzenie działalności gospodarczej. Podkreślono również znaczenie ulgi dla młodych osób rozpoczynających aktywność zawodową. Zdaniem KIGEiT z uwagi na ograniczony zakres stosowania ulgi (2 lata) likwidacja jej przyniesie niewielkie korzyści dla budżetu państwa, które będą niewspółmierne do potencjalnych negatywnych skutków dla procesu cyfryzacji kraju.	Uwaga niezasadna Nie podzielamy stanowiska, zgodnie z którym likwidacja ulgi na Internet spowoduje ograniczenie procesu cyfryzacji państwa, czy utrudni dostęp obywateli do usług cyfrowych. Jak wskazano w uzasadnieniu do projektu ustawy, ulga ta została wprowadzona w celu upowszechnienia dostępu do Internetu, a cel ten, wobec obecnego poziomu jego dostępności, należy uznać za zrealizowany. Należy również zauważyć, że możliwość korzystania z ulgi jest ograniczona do dwóch kolejno po sobie następujących lat podatkowych, wobec czego ulga ta nie jest trwałym instrumentem wspierania dostępu do sieci, ani procesu cyfryzacji kraju. Jej konstrukcja zatem nie uzasadnia twierdzenia, że może ona w sposób systemowy przeciwdziałać wykluczeniu cyfrowemu. Natomiast, odnosząc się do wskazanego w uwadze znaczenia ulgi dla osób młodych, rozpoczynających aktywność zawodową, należy zauważyć, że w systemie podatkowym funkcjonuje odrębny instrument skierowany do tej grupy podatników, tj. ulga dla młodych, przewidująca zwolnienie określonych przychodów uzyskiwanych przez podatników do ukończenia 26. roku życia, do wysokości 85.528 zł.

8.	Art. 1 pkt 2 i 3 i art. 2 pkt 1	Konfederacja Lewiatan	Ulga na ekspansję Konfederacja Lewiatan rekomenduje pozostawienie ulgi na ekspansję jako bardzo ważnego mechanizmu wspierającego rozwój przedsiębiorstw. Ulga ta sprzyja zwiększaniu skali działalności, budowaniu pozycji konkurencyjnej oraz wprowadzaniu na rynek nowych produktów, a więc realizuje cele istotne zarówno z perspektywy pojedynczych podatników, jak i całej gospodarki. Jej likwidacja mogłaby ograniczyć gotowość przedsiębiorców do podejmowania działań rozwojowych, promocyjnych i sprzedażowych, które często wymagają poniesienia istotnych nakładów oraz wiąże się z podwyższonym ryzykiem gospodarczym. Jeżeli intencją projektodawcy jest ograniczenie przypadków korzystania z preferencji w sytuacjach, w których nie dochodzi do rzeczywistego efektu gospodarczego, właściwym kierunkiem nie powinna być likwidacja ulgi, lecz jej modyfikacja. Zamiast likwidować ulgę zaproponowano: a) żeby wzrost przychodów odnosił się do produktów objętych kosztami ekspansji, a nie do całej sprzedaży lub b) wprowadzenie konieczności korygowania przychodów o inflację albo dopuszczenie kryterium ilościowego lub c) określenie wzrost procentowo, co ograniczy różnice między MŚP a dużymi przedsiębiorstwami. Takie rozwiązanie pozwoliłoby zachować prorozwojowy charakter ulgi, a jednocześnie powiązać ją z obiektywnym i mierzalnym rezultatem rynkowym. Nie sposób zgodzić się, z twierdzeniami przytoczonymi w uzasadnieniu do projektu, jakoby ulga nie stanowiła zachęty do ekspansji zagranicznej firm oraz o braku uzasadnienia społeczno – gospodarczego dla dalszego funkcjonowania tej ulgi, gdyż to właśnie ekspansja zagraniczna firm, pozyskiwanie nowych klientów i nowych rynków zbytu, a co za tym idzie bardziej intensywny rozwój firm jest kluczowe z punktu widzenia rozwoju gospodarczego, z czego korzyści czerpie całe społeczeństwo. Mając na względzie powyższe postuluje się pozostawienie ulgi na ekspansję, alternatywnie wprowadzenie modyfikacji pozwalającej na bardziej precyzyjne zaadresowanie preferencji.	Uwaga niezasadna Przyczyny uchylenie ulgi na ekspansję zostały wyjaśnione w uzasadnieniu projektu ustawy. Jak zostało wskazane w uzasadnieniu nieosiągnięcie założonego celu w postaci stworzenia instrumentu stymulacji inwestycji sprawia, że ulga na ekspansję traci swoje pierwotne uzasadnienie społeczno-gospodarcze. W konsekwencji jej dalsze funkcjonowanie staje się nieuzasadnione z perspektywy fiskalnej, stanowiąc nieefektywny i nieznajdujący pokrycia w rezultatach sposób rezygnacji z dochodów budżetowych. Wniesiona uwaga nie wskazuje żadnych okoliczności ani dowodów potwierdzających pozytywny wpływ ulgi na rozwój gospodarki kraju i przedsiębiorczość, a tym samym uzasadniających potrzebę pozostawienia ulgi na ekspansję. Warto podkreślić, że likwidacja preferencji wyeliminuje mechanizm wsparcia o ograniczonej skuteczności, niepowiązany w dostateczny sposób z rzeczywistym rezultatem działań ekspansyjnych, oraz ograniczy finansowanie ze środków publicznych wydatków, które podatnicy ponosiliby także bez ulgi. Oczekiwanym efektem jest racjonalizacja systemu ulg podatkowych oraz poprawa efektywności wykorzystania środków publicznych. Pozwoli to skoncentrować wsparcie na instrumentach o wyższej wartości dodanej i trwalszym wpływie na konkurencyjność gospodarki, przy jednoczesnym wzmocnieniu stabilności finansów publicznych i pełniejszej realizacji zasady sprawiedliwości podatkowej.
----	---------------------------------	-----------------------	--	--

9.	Art.1 pkt 4 oraz art. 2 pkt 2	Konfederacja Lewiatan	2. Ulga na robotyzację – przedłużenie do 2036 r. Pozytywnie oceniamy propozycję przedłużenia obowiązywania ulgi na robotyzację do 2036 r. Przedłużenie ulgi o kolejne 10 lat jest szczególnie istotne z perspektywy przedsiębiorstw podejmujących decyzje inwestycyjne o długim okresie zwrotu. Sam projekt wskazuje, że dłuższy horyzont obowiązywania preferencji ma umożliwić podatnikom planowanie inwestycji w średniej i długiej perspektywie. Przepisy w zaproponowanym brzmieniu jasno wskazują, że kosztem kwalifikowanym będą odpisy amortyzacyjne od robotów stanowiących środki trwałe. W związku z powyższym rekomendujemy, aby doprecyzować, iż odliczeniu będą podlegały odpisy amortyzacyjne od robotów zakupionych do końca 2036 r. (nie oznacza to obowiązku oddania tak nabytego robota do używania do końca 2036 r. – roboty przemysłowe nie są urządzeniami, które można uruchomić w jeden dzień), nawet jeżeli odpisy te będą dokonywane w latach kolejnych. Jednocześnie proponowane przedłużenie powinno zostać wykorzystane do modernizacji konstrukcji samej ulgi, tak aby rzeczywiście odpowiadała ona zmianom technologicznym zachodzącym w gospodarce. Alternatywnie proponujemy pozostawić podatnikom możliwość wyboru, czy koszty zakupu robota przemysłowego będą uwzględniane w uldze na robotyzację poprzez odpisy amortyzacyjne od wartości początkowej robota przemysłowego stanowiącego środek trwały, czy jednorazowo w roku poniesienia kosztu nabycia takiego robota, zgodnie z aktualnym brzmieniem ustawy podatkowej i orzecznictwem sądów administracyjnych.	Uwaga niezasadna Stanowisko Ministerstwa Finansów jest w tej sprawie niezmiennie od początku obowiązywania przepisów wprowadzających ulgę na robotyzację. W ocenie projektodawców prawidłowym jest uznanie za koszt kwalifikowany kwoty dokonywanych odpisów amortyzacyjnych. Rozstrzygnięcie tej wątpliwości poprzez interwencję legislacyjną (doprecyzowanie brzmienia przepisów w sposób, który nie pozostawi wątpliwości, co do definicji kosztu kwalifikowanego w ramach ulgi na robotyzację).
10.	Art.1 pkt 4 oraz art. 2 pkt 2	Konfederacja Lewiatan	3. Ulga na robotyzację – zwiększenie intensywności wsparcia. Obecnie projekt utrzymuje możliwość odliczenia do 50% kosztów uzyskania przychodów poniesionych na robotyzację. Jednocześnie samo uzasadnienie projektu wskazuje, że robotyzacja wpływa na produktywność i konkurencyjność gospodarki, a państwa konkurują między sobą poziomem zachęt podatkowych. Jeżeli więc państwo chce wykorzystać ulgę jako realny instrument przyspieszania	Uwaga niezasadna Należy zauważyć, że Polska znajduje się w procedurze nadmiernego deficytu, uruchomionej przez Radę UE w lipcu 2024 r. Wyjście z tej procedury wymaga od rządu realizacji planu naprawczego, którego celem jest sprowadzenie deficytu finansów publicznych poniżej 3% PKB oraz stabilizacja długu publicznego. Rada UE zaleciła Polsce realizację tego planu do 2028 roku. Tym samym dyskusja nad

			transformacji technologicznej, zasadne jest zwiększenie jej intensywności. Rekomendujemy zwiększenie maksymalnego poziomu odliczenia z obecnych 50% do 75% kosztów kwalifikowanych. Przy czym 50% powinno być poziomem bazowym, natomiast 75% powinno być dostępne dla inwestycji o szczególnie wysokiej wartości gospodarczej. Alternatywnie, proponujemy wprowadzenie podwyższonego odliczenia dla określonych kategorii inwestycji, np.: 75% dla MŚP i 75% dla inwestycji realizowanych w regionach o niższej produktywności.	zwiększeniem intensywności wsparcia powinna uwzględniać również tą okoliczność.
11.	Art. 1 pkt 4 oraz art. 2 pkt 2	Konfederacja Lewiatan	4. Ulga na robotyzację – dostosowanie definicji robota przemysłowego. Projekt uznaje robotyzację za istotny czynnik wzrostu produktywności i konkurencyjności polskiej gospodarki. Jednocześnie technologiczny sposób realizacji automatyzacji ulega szybkim zmianom. Dlatego utrzymywanie preferencji opartej przede wszystkim na klasycznej kategorii robota przemysłowego może prowadzić do sytuacji, w której dwa rozwiązania realizujące identyczny cel gospodarczy – automatyzację procesu – są traktowane odmiennie wyłącznie ze względu na konstrukcję techniczną urządzenia. Takie podejście jest nieuzasadnione z punktu widzenia celu ulgi. Proponujemy modyfikację definicji robota, tak aby w pełniejszy sposób odpowiadała ona obecnej sytuacji rynkowej. W szczególności należy rozważyć następujące zmiany: -Rozszerzenie definicji o roboty wykorzystywane w logistyce; -Rozszerzenie definicji pojazdy autonomiczne, usprawniające produkcję o i magazynowanie produktów (często nie spełniają one kryterium 3 stopni swobody); -Rozszerzenie definicji o systemy wizyjne służące do kontroli jakości produktów; -Wykreślenie wymogu połączenia z “systemami teleinformatycznymi usprawniającymi procesy produkcyjne”. Podatnicy często posiadają zaawansowane urządzenia, które automatyzują procesy, jednak nie są one	Uwaga niezasadna Proponowane zmiany dostosowawcze dotyczące definicji robota przemysłowego wykraczają poza zakres przedmiotowy projektowanej ustawy.

			połączone z większy system; -Wykreślenie wymogu “integracji z innymi urządzeniami w cyklu produkcyjnym” – roboty często stanowią samodzielne stanowiska/gniazda. Dotychczasowe brzmienie przepisu powoduje rozbieżności interpretacyjne. Nie jest pewne, czy za “robota przemysłowego” może być uznane urządzenie, do którego materiały/półprodukty dostarcza i odbiera człowiek. Postulujemy odejście od podejścia: „czy dane urządzenie spełnia szczegółową definicję robota?” na rzecz podejścia: „czy inwestycja prowadzi do rzeczywistej automatyzacji procesu produkcyjnego lub logistycznego?” Definicja powinna obejmować urządzenia, które są zdolne do automatycznego wykonywania określonych czynności i mogą być programowane lub sterowane w celu realizacji procesu gospodarczego.	
12.	Art.1 pkt 4 oraz art. 2 pkt 2	Konfederacja Lewiatan	5. Kryterium - fabrycznie nowy. Warunek „fabrycznie nowego” rozwiązania może stanowić istotną barierę dla przedsiębiorstw, w szczególności MŚP. Na rynku funkcjonuje bowiem znaczący segment profesjonalnych, używanych urządzeń przemysłowych, które mogą zostać ponownie wykorzystane w procesach produkcyjnych i automatyzacyjnych. Z perspektywy celu ulgi kluczowe powinno być nie to, czy urządzenie zostało wyprodukowane jako nowe, lecz czy dana inwestycja zwiększa poziom automatyzacji i produktywność przedsiębiorstwa. Przykładowo, zakup używanego robota przemysłowego i jego wdrożenie w przedsiębiorstwie, które wcześniej wykonywało dany proces manualnie, realizuje cel gospodarczy ulgi w sposób porównywalny z zakupem nowego urządzenia. Wyłączenie takiej inwestycji wyłącznie z powodu wieku urządzenia może natomiast prowadzić do preferowania droższych inwestycji nad rozwiązaniami bardziej efektywnymi ekonomicznie w konsekwencji stanowić też barierę dla części przedsiębiorstw. Odejście od wymogu „fabrycznie nowego” nie musi oznaczać możliwości wielokrotnego korzystania z ulgi na ten sam składnik majątku. Dlatego proponujemy zasadę, aby	Uwaga niezasadna Próba uwzględnienia proponowanego postulatu prowadziłaby de facto do wprowadzenia nowej ulgi podatkowej. W istniejącym systemie zachęt podatkowych, ocena poziomu automatyzacji i produktywności przedsiębiorstwa w sposób opisowy, a nie ilościowy nie jest możliwa.

			urządzenie pochodziło od niezależnego podmiotu.	
13.	-	Związek Nauczycielstwa Polskiego	ZNP postuluje dokonanie gruntownej zmiany w zakresie obowiązującej skali podatkowej, określonej w art. 27 ustawy PIT. ZNP proponuje: • zwiększenie kwoty wolnej od podatku/kwoty zmniejszającej podatek (odpowiednio 60.000 zł i 2.700 zł), zwiększenie kwoty dochodu rocznego objętego drugą stawką podatkową, • zmianę dotychczasowych stawek podatkowych poprzez obniżenie drugiej stawki podatkowej i wprowadzenie trzeciej stawki podatkowej dla najbogatszych podatników.	Propozycja wykracza poza materię tej ustawy Postulat dotyczący rekonstrukcji skali podatkowej realizuje inny projekt przygotowany z inicjatywy rządowej, tj. projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (UD458). Zawarte w tej ustawie zmiany parametrów skali podatkowej będą korzystne dla ok. 3,5 mln podatników i zostały zbilansowane innymi rozwiązaniami podatkowymi w zakresie daniny solidarnościowej, ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych oraz rozwiązaniami w ustawie CIT. Projekt UD458 nie przewiduje natomiast zmiany wysokości kwoty wolnej od podatku. Z uwagi na aktualne uwarunkowania makroekonomiczne (Polska jest w unijnej procedurze nadmiernego deficytu) oraz geopolityczne (zwiększone wydatki na obronność), brak jest obecnie przestrzeni fiskalnej do wprowadzenia rozwiązania skutkującego istotnym ubytkiem dochodów sektora finansów publicznych. Szacowany koszt podwyższenia kwoty wolnej do 60.000 zł to koszt w wysokości 58,6 mld zł (w warunkach 2027 r.).
14.	Art.1 pkt 4 oraz art. 2 pkt 2	Pracodawcy RP	Pozytywnie oceniamy zawarte w projekcie przepisy wydłużające horyzont obowiązywania ulgi na robotyzację do końca 2036r. (art. 1 pkt 4 oraz art. 2 pkt 2 projektu). Problem zbyt niskiego poziomu robotyzacji i nasycenia nowoczesnymi technologiami pozostaje aktualnym wyzwaniem, które bezpośrednio rzutuje na konkurencyjność polskiej gospodarki. Zagwarantowanie stabilności tego instrumentu w perspektywie kolejnej dekady realnie obniży barierę kapitałową dla przedsiębiorstw, zwłaszcza z sektora MŚP, stymulując inwestycje w automatyzację procesów. Długofalowo przełoży się to na pożądany wzrost wydajności, poprawę jakości produkcji oraz budowę trwałej przewagi konkurencyjnej rodzimego biznesu.	Uwaga pozytywna

15.	Art. 1 pkt 1 lit a tiret pierwsze	Pracodawcy RP	Negatywna ocena propozycji likwidacji ulgi na Internet. W ocenie Pracodawców PR ulga stanowi istotny mechanizm wspierający powszechny dostęp do usług cyfrowych. Z uwagi na zakres zastosowania ulgi przysługującej osobom fizycznym w okresie dwóch kolejno następujących po sobie lat podatkowych – odliczenie to w ocenie Pracodawców RP nie stanowi znaczącego uszczuplenia dochodów budżetu państwa. Tym samym potencjalne korzyści oceniono jako nieporównywalnie mniejsze niż negatywne skutki w wymiarze społecznym i gospodarczym, w szczególności w kontekście rozwoju cyfryzacji oraz budowania kompetencji cyfrowych obywateli. W ocenie Pracodawców RP likwidacja ulgi uderzy przede wszystkim w osoby młode rozpoczynające aktywność zawodową, w tym w formie jednoosobowej działalności gospodarczej, które na starcie drogi zarobkowej i przy pierwszych osiągniętych przychodach potrzebują wsparcia zmniejszającego ciężar podatku dochodowego. A ponadto regulacja dotknie także osoby dotychczas wykluczone cyfrowo, w tym z przyczyn technicznych, infrastrukturalnych bądź ekonomicznych, wśród których liczną grupę stanowią emeryci i renciści. Zdaniem Pracodawców RP dostęp do sieci stanowi obecnie warunek pełnego uczestnictwa w życiu społecznym i gospodarczym. Ponadto zniesienie ulgi negatywnie przełoży się na popyt na zaawansowane, droższe usługi dostępu do Internetu, w tym o wyższych przepływnościach i gwarancjach niezawodności. W ocenie Pracodawców RP rozwiązania te są kluczowe dla efektywnej pracy, rozwoju przedsiębiorczości oraz prowadzenia działalności gospodarczej. Jeśli zatem celem pozostaje przyśpieszenie cyfryzacji kraju, ulga na Internet powinna zostać zachowana w dotychczasowym kształcie.	Uwaga niezasadna Ulga na Internet została wprowadzona w 2005 r. w celu upowszechnienia dostępu do Internetu i przeciwdziałania wykluczeniu cyfrowemu w ówczesnych warunkach społeczno-gospodarczych. Obecnie dostęp do Internetu jest powszechny, a tym samym pierwotny cel tej preferencji został zrealizowany. Jednocześnie ulga nie jest instrumentem ukierunkowanym na rozwój kompetencji cyfrowych ani wsparcie osób o niższych dochodach, a z uwagi na możliwość korzystania z niej jedynie przez dwa kolejne lata nie stanowi stałego mechanizmu wsparcia kosztów dostępu do Internetu. Nie znajduje również uzasadnienia argument dotyczący szczególnego wsparcia osób młodych rozpoczynających aktywność zawodową. System podatkowy przewiduje już rozwiązania adresowane do tej grupy, w szczególności zwolnienie określone w art. 21 ust. 1 pkt 148 ustawy PIT (tzw. ulga dla młodych). Odnosząc się do wskazanego w uwadze znaczenia dostępu do Internetu dla efektywnej pracy, rozwoju przedsiębiorczości i prowadzenia działalności gospodarczej, należy zauważyć, że okoliczność ta sama w sobie nie uzasadnia utrzymywania preferencji podatkowej, której pierwotnym celem było upowszechnienie dostępu do Internetu. Podobnie wskazywane w uwadze potencjalne ograniczenie popytu na bardziej zaawansowane usługi internetowe nie stanowi wystarczającego uzasadnienia dla dalszego funkcjonowania ulgi. Należy również zauważyć, że ulga nie jest uzależniona od wysokości dochodów podatnika, a zatem nie jest ukierunkowana na wsparcie osób znajdujących się w trudniejszej sytuacji ekonomicznej. Co więcej, przy obecnej konstrukcji skali podatkowej i wysokiej kwocie wolnej od podatku, osoby osiągające najniższe dochody mogą nie uzyskać realnej korzyści z odliczenia.
-----	-----------------------------------	---------------	--	---